

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 406 Subject Karya
Name of MSS Ras Manjari
Author Nagesh Bhatta
Period _____ Folios 106
Script Devnagiri Source Prithipal, Talandhar
Missing Folios _____

406

रत्न मञ्जरी प्रकाश

ह. म. ३०६

406

Form 13.

PANJAB
UNIVERSITY
LIBRARY

Class No.....

Author No.....

Sans. Ms. 8 S1		
R222		रसमंजरी ॥ शिवभट्टस्य पुत्रेण नागेश भट्टेण कृत ॥ ५२ पत्रक ॥ ल० अ० १० पं० अ० पु०
406-MS.		ह० ल०

31
P. 19

संज्ञा

Ras. Mangra

San

Rajendra Chandra

31 m

10x4 1/2

१
आमोशायनमः॥ सामिनीलोत्पलश्यामंवपुर्यस्यविमातिसः यामिनीद
 मितघोतमानः सोस्तुशिवापनः नागेशभटनामाशिवभटसुधीसुतोपुदेवि
 दुषां रसमेजरीप्रकाशंचयामिमितैर्वचोभिरर्घ्यघनैः २ आत्मायमिति अ
 माशंकयेतिसर्वत्रकरणत्वेनान्वेति आघपादेमदुतरप्रियापदकमलस्यत
 थाविधप्रदेशेप्रथमपातेनसानरोरेवः नतहणं पुष्पमेव ननुफलंपुष्पाणि
 वा एकपुष्पावचयकृतोविश्रमोमात्त्वितिभावेनप्रेमातिशयः पुष्पावच
 यश्चनद्रूपणार्थः तत्सुहणीयेतस्याग्रहीतु प्रवृत्तायां स्वयमेवाकृष्यरधा
 तातिभावः तत्तायेपादेकामित्याः कोमलांगतयाशंका अंतर्विघ्नमानप्रे
 मगेरसेनास्वादेनालसं अनेननायिकायाअप्यनुरागोदर्शित अतःप्रेमर

2 सालसइतिपाठेऽतःप्रेमरसालसोपि एवंचकारेति येनातिशयद्वनिः १
 विद्वदिति रविणविकास्यमानामंजरीयथाभंगरसात्वादयमभवति तथेय
 मपात्यर्थइत्याहुः तत्तुभानोः कमलप्रकाशकत्वेपिमंजरीप्रकाशकत्वस्या
 कविकुलचक्षुषात्वेन चिंत्यमित्याहुः २ अभ्यर्हितत्वेनेति पुरुषोत्तमाश्र
 यत्वात्कृष्णदेवत्यत्वाच्च तदालंबनेत्यस्यचपुरुषोत्तमाश्रयालंबनवि
 भावित्वेनेत्यर्थः एतेन नायकस्यापितत्त्वान्नायिकायाः प्रथमतो निरू
 पणे बीजं चिंत्यमित्ययास्तं सर्वरक्ताभवेन्नारीयुष्मत्यश्नात्तदिंगितैरिति
 क्रमानुसारेण तस्याः प्रथमतो निरूपणमित्यस्याहुः तत्रस्वामिनाति स्वामी
 चात्रपरिणीतः एवकारेण तदतिकाननुरक्तत्वं लभ्यते अनुरक्तत्वं चानुरा

मा

²
³
 ३ गयो^३ग्यतावच्छेदकधर्मवत्त्वं तेनमुग्धायांनाव्याप्तिः वस्तुतोत्तज्जाभयप्र
 धानायास्तस्याअप्यनुरागोत्पेवकिंतुतत्प्रधामत्वादेवासंवेद्यत्वन्यदेत
 तःअनुरागपदेनैनात्रमंगारस्थाग्यिभूतारतिर्गद्यतेतिनमात्राद्यनुराग
 वत्यामेवकारार्थोनास्तीतिपरास्तं एवकारस्यव्यावर्त्यमाहनचेति उभया
 नुरागवत्यामतिव्याप्तिरित्यर्थः नन्विष्टायतिस्तत्राहपतिव्रतायाएवेति प
 त्यनुरागवत्याएवेत्यर्थः किंचास्याः स्वीर्यत्वेपरसंबंधित्वेनपरकीयालक्ष
 णस्यतत्रातिव्याप्तिरित्याहुतस्याज्जेति एवंचस्वीयालक्षणेएवकारंदत्त्वा
 तस्याः परकीयात्वमेववक्तुं युक्तमितिभावः वैपरीत्येतुसिद्धांतविरोधइतिभा
 वः वस्तुतोव्याप्तिरितिपाठः तादृश्याःस्वीयात्वंमन्यमानस्यशंकेति ध्येयम् ।

शीलं सदते आर्जवमकुटिलता गता गतेति प्रेरणकुंचनविषयककोतुकं अ
पांगोनेत्रमांतो सन्मयो वाकुत्सुहलेन कादाचित्कत्वं व्यज्यते तथापि नायकम
नो विकारपर्यंतमेवेति भावः अधर एवेति तमुल्लंघ्य वहिर्न प्रसरति शुतेरेव
न अवणयोः अतिथित्वेन कादाचित्कत्वं अतिप्रियत्वे वा यद्वाऽतिथेर्माना य
मानयोः समातत्वं त्वत्त्वं विषया नुष्ठानाननुष्ठानयोः समत्वेन मावत्वं व्यज्यत
इति नास्त्येवमः यदि भवेत्तदा क्रमः आरंभ एव न परिशेषः तदामनस्येव न
वहिस्रव्यं जिवाचेष्टेति नूतुत्वं ह्यन्यते ३ तत्रांकुरितेति अंकुरितत्वेन प्रत्य
यत्वं लक्ष्यते पत्यतिरिक्ताननु रागत्वे सति प्रत्यग्रयो वनात्तुं मुग्धात्वं सत्यं ते
नांकुरितयो वनसामान्यवनितादिषु नातिव्याप्तिः साचेति ज्ञातं यो वनं यथे

35

5

३

नित्यस्याइतिवाविग्रहः एवमपरत्र यथेत्येवेत्यपरे ज्ञायमानत्वादिविशेषितम् ५
 धालक्षणेमेवैतयोर्लक्षणं बोध्यं सैवेति ज्ञाताज्ञातयोवनामुग्धेव क्रमपाः
 पूर्वतज्ज्ञैव नायकदर्शनस्पर्शनेभयमितिभावः पराधीनेतिलज्ज्ञामयाभ्यां
 पराधीनान्नप्रधाना ननुतद्विरोधेनत्वकार्यदमेतिभावः एवंचलज्ज्ञाभयप्र
 धानरतिकत्वेसतिज्ञायमानत्वादियदितमुग्धालक्षणेमेवास्यालक्षणम् सैव
 नबोटेवः प्रञ्जयोद्विश्वासःक्रियेतिः सलज्ज्ञायापारकरणमनोवशाकर्त्री
 क्रियाविषयकलज्ज्ञयेत्यक्षरार्थः माद्वैवमत्यापनेयना आक्षेपमिति मद्ने
 नराज्ञाराणदृशस्तनैवस्तुं आक्षेपं तारुण्यं चास्तुविधिंविधास्यतीतिहेतोर्द
 त्यापनेयना आक्षेपमिति मद्नेत्यादिभिस्तदसंमतस्यन्ययः तव वा

३

6
6 सौत्तरमस्माभिरपितेन वस्तव्यमिति भावः कामस्यः अत्र राजत्वेनानुल्लं
घनीयाज्ञात्वं देवत्वेन जेतता कामत्वेन कामिनीतनुभूमाववस्थानयो
ग्यता च ध्वन्यते तनौ कृशाभिल्लेशरीरे इत्यर्थः कृशात्वेनात्येषां दुर्गमत्वं
त्वं जनचातुरीनीलकंठविज्ञेयपरातिमत्वं यद्वाः यथासंन्निधि मद्देशयो
गशाली तथा गुणवदेककांतविषयशालित्वं एतेनैवास्मिन् देवदेवो धी
चापल्ययोर्लाभादिदंगतार्थमित्यपास्तं यद्वा स्वजरीटस्य समयविशेष
संचारात्कादाचित्कत्वेन सलज्जव्यापारमनोहरत्वे सोधाधारी रोदवी
तेन सर्वदा प्रसन्नतया कोपाभाववत्त्वं कठोरत्वाभावेनात्यायने यता वाः
सुधेति जीवनदानत्वं सपुद्गपदेन समर्यादत्वं लहरीपदेन प्रतिक्षणं विल

५७

७ तत्परसवत्वे अत्रलहरीपदेन न व समीहाव्यन्यत इत्याहुः नारादिति तट
 मुपनटसमीपं प्रासानतु तटं तेनाकस्मिकतया विधशं काकवलित हृदयत
 ४ यार्द्रवसन त्यागसादी परिधानादि ज्ञान प्रत्यक्षा व्यन्यतो ज्ञोत्रे किमुत्यलंल
 ग्नमिति ज्ञातुं स्फुरन्नेत्रयोः अवणयोः सान्निभकरं त्यस्यतीत्यन्वय इति केचित्
 अन्यत्रल ग्नत्वशंकाः अन्यत्र करस्पर्श इति वैयधिकरणाय पत्रेः तस्माद्योत्रे स्फु
 रच्छोभायमाने अनेन ज्ञोत्रसामासं बंधयोग्यतया संपादयौचित्यं इदमुत्प
 लं अवणयोर्नेत्रयोश्च सान्निभल ग्नं जलविहारवशात्सं बंधमापन्नं किमिति
 ज्ञातुमित्यन्वयः करमित्येकवचनेनैक करस्यैव तथा व्यापारेण संभूमाति
 णयः पूर्वमते वैयधिकरणमप्येतयो वाच्ये वेत्याहुः केचितु ज्ञोत्रे विद्यमा

४

⁸
 8 नैस्फुरन्नेत्रयोः सान्निधिकं लग्नमिति श्रवणयोः करं न्यस्यतीत्याहुः इयं
 च शंका जले प्रतिविंबं दृष्ट्वा जातेति बोध्यं प्रोच्छतीति अर्थादपरेण करेणे
 ति बोध्यं मुहुरितिसर्वत्रान्वेति संख्योत्तरे दत्तेपि सुग्धात्मा देवपुनः २ प्रश्नः
 ५ त्वयं भूरिति त्वयं भूः ननु नायक करवर्द्धितः शंभु सुरवजनकः शिवश्च
 पयो न धरतीति विग्रहस्तेन न विरोधः पयो धर पदस्य स्तने रूढत्वान्न विरोधः
 संभावना कस्य धास्यस्य नत्वेन चंद्रश्चंद्रः सच श्यां चुबुके यस्य तादृशो
 भविष्यति अत्रेदं सत्त्वा प्रश्ने नैव पृच्छ्यमाना याज्ञातयौ वनात् संगम्यते य
 द्वाकस्येति सत्त्वा प्रश्नः धन्यस्येति नायिकोत्तरं यद्वा करकलितकमलेन
 त्वकुचसाम्यं संभाव्य पश्येतीति नायिको प्रतिकमलापेक्षया अतिरेकबोधकं

सखीवाक्यमित्याहुः परोधरोभविष्यति. कस्यापि धन्यस्य तदेन चंद्र चरोभ
 विष्यतीत्यन्वयः ६ हस्ते इति न त्वंचले न केवलं तावन्मात्रं शयने. न तु तदु
 पांते. न केवलं तावदेव क्रौडे भुजाभ्यंतरे तेन निर्गमायोग्यत्वं. वहिः स्वाप
 स रनात् यत त इति लट् तद्विरामो ह्यन्यत्तेः लज्जाभयाधिक्येन विष्वासले
 शाभाव इति भावः करेण तदंगुल्यादिना भूतत्वा दोस्त्रिरपि तुमित्यर्थः ७
 दरेति दरमीयत्मुकुलितत्वं लज्जया. नीवी कघंशुकग्रंथिः सैव नीवी मूल
 लधने. नारी कघंशुकग्रंथौ नीवी मूलधने पिचेति विष्णुः तेनाति संरक्षणी
 यत्वं नियमितत्वेन दुष्यरि हरत्वं बंधपदेश्च त्वयं जकं तेनाति दुःपरि हरत्वं
 . करेण. अर्थादपरेण. एकवचनेन तयोर्मिरंतरत्वं स्थूलपदेन सकल ह

त्रदेशव्यापकत्वेनपुष्टत्वं कस्यभाग्यशालिनः ईदृशानवोटास्वापण
 वदुर्लभः किंपुनस्तद्वित्तिलाभ इतिभावः ८ समानेति समवलतयोपरुद्धप
 रस्परत्वं समानत्वं मुग्धाकुलटयोरतिप्रसंगवारणायलज्जामदनोभयं
 प्रगल्भायामतिव्याप्तिवारणायसमानेति साचमदनाधिका अतिविश्र
 धेति तस्याधार्याभावान्मध्यात्वमस्याश्रित्यं सर्वथातस्याधार्याभाव
 वत्त्वेप्रमाणभाव इत्यप्याहुः आगोपराधः स्वायेति प्रियस्यननुपतेस्ते
 नविलोक्कनस्यावश्यकत्वं हानिरेव तेनैतत्कालिकाप्रियाननदर्शनस्य
 दुर्लभत्वं हानिपदेनासद्यता करग्रहणंरत्यर्थः प्रियत्वेनानिषेध्यता तथा
 चलज्जहानिरुपानिष्टलाभः प्रयेदेतिष्टद्यभीतिजन्यसंतापव्याकुलाव

॥

६

भवेत्यर्थः २ पतिमात्रेति ३ दं विशेषणं स्त्रीयात्वसामान्यलक्षणं लब्धमेवा
 नृद्येते तस्य कृत्यमाह वेण्यायामिति वेण्यायो सामान्यवनितायां कुट
 लयायो परकीयोपलक्षकमेतत् इत्याहुः रतौ भोगप्राप्तिः मुग्धामध्यापेत्
 याधिकेत्यर्थः संमोहो ज्ञानं अस्मात्स्त्रियस्य भेदद्वयमिति शेषः तथाच प्र
 गल्भाद्विविधा रतिमता आनंदसंमोहवतीत्यर्थः विषयपरतया योजनं
 तु प्रथमयथेत्यादि यं यविहृदं संस्पृश्येति अतिशयेनामर्द्येत्यर्थः स्तन
 मित्येकवचनेन पानता निशयो निरं सरताच आकलय्य स्वमुखेन चुंब
 नार्थं संयोज्य अं वराकर्षणं निष्कलतया लज्जाविरहः तेन रतिर्व्यज्यते
 मुदस्य उत्तिष्ठ्य सर्वदा हरतेन नायिका युक्त्यां वित्तां कृत्वांतररतेः प्रतिबंध

६

कं सूर्योदयं जिज्ञासमाने प्रिये इत्याद्यन्वयः यद्वा यप्रिन्या रात्रिरतस्यात्का
 दकत्वाभावेन दिवारतश्च तथा त्वस्य कामशास्त्रसिद्धत्वेन सूर्योदयं जिज्ञा
 समाने सति सूर्योदयेन दिवा मेघेभ्युनक्तुं कुर्यादिति निषेध इति विरतिं करिष्यती
 ति भ्रांतानीलोत्पलं नीलकमलं रविप्रकाशं निरुते गोपायतीत्यर्थः अथो
 त्पलस्य चंद्रविकालिन्येव शरक्तेष्वित्यमेतत् वस्तुतो नीलोत्पलं नीलकुमु
 दवसनोचलैर्निरुते गोपायतीत्यर्थः तेन तन्मुकुलीभावकृत सूर्योदया
 उमाननिरासः यद्वा मुकुली करोतीत्यत्र तात्पर्यं तेन सूर्येदियो जात इ
 ति ज्ञापयतीत्यर्थ इत्याहुः १० न खेति रतांत समये रतांतोतर समये रतां
 तः सम्पगितो जातो यस्मिन्निति व्युत्पत्तेः मयेत्यनेन ममेदृशा गतिर्भवती

13

नांतु गतिं न जाने इतीतरनायिकायेक्षयास्मिन्व्यतिरेको व्यज्यतेः तदपि दृ।
 एमेव सामान्यतो नास्ति दमिदमिति विशिष्यज्ञातमिति भावः एवं च सति स्म
 तिः क० अभ्यस्तरतवैचित्र्यस्येति शेषः प्रियतमदर्शनजनितानंदेनेति भा
 क० रतिः क्वचेति न खच्चतादिरूपाता ह्यरतिः तदव्यवहितांतररतप्रसंगे क्व
 सापि विस्मृतेति भावः एवं चालितवशिष्टाविधेर्हरायास्तं स्मरणमिति भावः
 केचित्तु यदुक्तं रतिसमये इदं न दृष्टमिति तदेवोपपादयति रतिः केत्यादिना
 स्मृतिरत्योर्विरोधादिति भाव इत्याहुः ११ धीरा धीरेति एकत्र धैर्या धैर्य
 दर्शने धीरत्वा धीरत्वे विरुद्धे इति शंक्यम् अत्र स्वीयामध्यात्मक्षणा घटित
 व्यंग्यमात्रे क्रोधप्रादुर्भाववत्त्वं मध्याधीरात्वं एवमुत्तरत्रापि अत्यंग्यः स्फुरः

गीरितिः शब्द इत्यर्थः इदमुपलक्षणं वेदाया अपि. शब्दोप्यपरुषराव अ
 धीरायाः परुषवागित्युक्तेः अत्र परुषवागित्यस्य कोपप्रकाशिकेति शेषः
 इदं रुदितस्याप्युपलक्षणः वचनरुदितेः वचनपरुषं वक्तोक्तिरुपं रुदितः
 परुषवचनरुपलक्षणं प्रौढाधीरायास्त्वितिः अत्र चेष्टाप्रदर्शनेन तद्गुटि
 तं लक्षणमपि दर्शितमेवेति न स्मृतता धीरादिभेद इति. इदमुपलक्षणं सु
 ग्धामध्यादिभेदा अपि स्वीयाया एवेत्यप्याज्ञा मात्रमिति ध्येयम् दृश्यते मा
 लतासुग्धापरकीया चेतोलेति. भवदंगसौरभलोभेन च पलातिसमूह
 मृतेः यद्वा. लोलस्त्वदागमनकांक्षया च पल अलीनां त्वन्नायकसस्वी
 नां त्वत्सस्वीनां मेव वा समूहो यस्मिन्. ते तत्तित्वरितगमनाभ्युपगमे

पवेशनभियावा तथा गमता तप्रमातिशयः नायकसबोधनाकरणेना
 कोपातिशयः निकुंजे लतापिहितप्रदेशोः तेन जनानवलोकनीयतया
 निःशोकवकुलकेलिविधानात् स्वेदातिशयः भवतश्चैकवचनेन नाना
 दरः देहेतस्य पराधीनत्वेन निरपराधत्वात् न तु त्वयिः नलिनीदलेन त
 स्पर्शीलत्वात् तालेन व्येजनेनेति नोक्तं जारवतां तव तोतायिका संवंधिप
 दार्पदानस्यैवोचितत्वात् १२ जात इति जागरोमदम्यनायिकारतिवशात्
 शोणिमा तदसहनजन्मामर्षणः आर्घर्णितं भ्रान्ते तेनैव श्रीफलम् वि
 त्त्वफलं तत्सदृशं मद्म्याः कुचलक्षणं ग्यदा स्त्रियस्तदीययोवनसंपत्त्या
 देः फलं मे भोगरूपेता एवं च कामनिवेतनायास्तस्योः फलं त्वया गृहीतं तत्रै

धेनकामोमोप्रहरतीतिचित्रम् चोरस्येवताउनोचित्यादितिभावः यद्वाम
 दनस्यकुमसायकतयास्वयंफलंलब्धाऽहंकुसुमेःप्रतारितेतिभावः
 भाम्यद्रगघनैश्त्यनेनतस्याअनेकानुरागित्वं २५मेवचपूर्वोदाहरणेनो
 लालिषुंजेत्यस्य १३कांनेति कांतानिष्ट्वविषयकानुरागोत्थादनच
 नुरासिननुप्रियातिष्ठेत्यादि यद्वा कातःननुप्रिय अनुरागेजनयित
 व्येचतुरोसि अनुरागवतीमार्द्वशकार्यकारितयाऽननुरक्तां करोषाति
 काद्यावक्रोक्तिरियम् नकेवलंनतदुनंजकं चातुर्यमात्रंकिंतु अन्यदपीत्या
 रुमनोहरइत्यादि योग्यइत्यनेनानुरक्तायामप्यनुरागंनवरुसातिविपरी
 तलक्षणयाऽयोग्योसीतिपठषवागभिव्यज्यते नाथोसीतिपाठेप्रभुरसि

17

न किंचिद्वक्तुं योग्यमिति भावः न तु प्रियोसीति तात्पर्यम् न वयोवनेति
 न तु श्रुतिवितयादिभूषतोसीति तात्पर्यम् प्रियस्य प्राक्प्रियत्वेनाभि
 मतस्येत्यर्थः १४ कांतो नायिका माह नो तत्पमिति परिजनक्रोधप्रका
 शकलादिति सर्वक्रियोऽस्येति इयं परिजनक्रोधप्रकाशकलै न तत्प
 भजनाभावादिभिः केतकगर्भेति गर्भपदेन सखीस्य विगोपनकारितया
 दुर्ज्ञेय इह दयत्वमित्याहुः सहचरी सार्वदिकसांनिध्यशालिनी सखी सा
 चिवक्रीकृतग्रावम् १५ प्रतिकलमिति प्रतितिवमित्यर्थः अचलकमे
 ति स्थानजतत्वं अविचार्यकारित्वं च कं पेति कं पचंचलकंकणप्रसर्पकां
 तिभाजाकरेणेत्यनेन नाविधमणिमरीचिनिचयभास्वरकंकणगणक

२

एवत्करजन्यतयातर्जनस्याभीतिप्रदत्वम्. १६ पातेनतुतत्प्यंठवेयुषि.
 प्राप्तवतिनरुपविष्टे. तेनहू रतोदर्शनेनैवतत्कृपातापराधस्मतिर्व्यज्यते
 मयीयंकुपितेतिभियाव्याकुलागरितिवक्तुमशक्वाकाकुर्द्धतिविकारव
 तीवाक्यस्यअन्यथावादादिरचनयेतिभावः तादृशिसतिसाच्चितियप्रत्वा
 कथमसौसापराधीविवाचालतयात्मातमनपराधिनमिनमिवदर्शय
 तीनितिस्मयेनयत् रुसितंतेननतुरोषेणस्फूर्जतीअतिशयिताकयो
 लज्जरीर्यस्यास्तया ततहासितप्रसादमनुमायहस्तन्यस्तकरेसति. प्रोषी
 शफरीलाक्षारसक्षालितत्वेनाहण्यनिशयः। क्षालितंलिप्तमित्यर्थः ता
 दृशशफरीपृष्किरणवत्मांसलाअतिशयिताहचोयासामित्यर्थः॥

१९ अत्रप्रोक्षीपदेनचंचलत्वंकग्नित्वंचपृष्टपदेनयत्सापराधोविप्रणमादिमंतरे
 २० ऐवकरग्रहणं करोतीति अरुणचंचलत्वंकठिणत्वंचपृष्टपदेन यत्सापराधो
 विप्रणमादिमंतरे ऐवकरग्रहणं करोतीति अरुणचंचलत्वंकग्नित्वंचपृष्टपातः १७
 धीराज्येष्ट्यादिः इदमपि प्राचानसंप्रदायानुरोधेनैव अधिकेति अधिकं
 चसमुत्पत्त्यंतरापेक्षया एकस्मिन्निति काचित्सखीसखीप्रतिवदति हेसखि
 सदक्षणायायकः कोपवशात्त्वानपेक्षित्वेन एकस्मिन् यनेसुप्तोर्नाथिकयो
 र्नाथिककृततुल्यापराधतया संजातमैत्रीकत्वादिति भावः निद्रां विज्ञामनाय
 कस्य दर्शनेमाभवत्विति भियापन्नवितः आपादनलमस्तकं विस्तारितः अव
 गुंठनपटः प्रच्छादतपटो ययातामेको इदमेव कोपचित्त्वं पन्नवितपदेनतरी

यकरस्यर्शसहिस्मुत्वम्ः उत्कंधरुज्जीवः नतस्थितः कदाचिदियं द्रव्यताति
 भियेतिभावः इत्यवान्नदीयनिशानिर्णयायततोऽस्यस्याः निकटं प्रायतिभ
 तंगुप्तंतदीयोतरीयवसनांतरितकृतयाव्यालोलाश्वचलाः याहस्तांगुलयः ।
 नायककरयोगात् अंगुलयो नतुकरः कंकणरणत्कारेण कनिष्ठायाः स्वापच्यु
 तिमाभूतिदिनिधियेत्यर्थः तासां व्यापारैः पुनः २ नायककर्टकचलनैः एक
 व्यापारेण स्वापच्युतावपिनेत्रोन्मीलनं नाकरोदिति पुनः २ तत्करणं तेन रासु
 रासीनत्वं धुनितं यत्प्रवितावगुंठनययति तस्यस्या अपिविशेषणविभक्तिवि
 परिणामेभेत्याहुः एवंभूततदीय हस्तांगुसिव्यापारैस्तदीयवनप्रांतं नतुवस
 नं आकस्मिकचसनाकर्षणसंभ्रमोमाभूदिनिचपलयन् शिथिलयन् न

११

॥
 २१ त्वाकर्षयत्. तथा सत्यधिक एव कोयः स्यात्. यद्वा. त्वायैरेव हस्तांगुलिव्या
 पारैः तद्दन्तप्रोतंचलयन्नित्यर्थः. क्लृप्तवान् अकाशीतरिरंसमयेति भावः
 एवं च क्रीडौत्सवाभावात्सर्वार्द्धे न स्येह तया कनिष्ठा उत्तरार्द्धे क्रीडौत्स
 वाज्येषां त्वं अंतरिति. कषायिते कलुषीकृते प्रियतमे ज्येष्ठापेक्षया न
 स्याः प्रियतमत्वाभावे पिनायिकांतरापेक्षया प्रेमातिशयवत्त्वासमस्य
 द्वा. प्रियतमेश्चिकाननविशेषणम्. पश्यन् तर्जने ताडनादिना कोपं प्र
 त्यक्षमिवाकलयन्. तयोरेकांस्वत एव नायकं प्रतिकोपादायुष्यावचया
 यतन्निषेणनम्रवंदनां घनेकाननेऽतः घनकाननमध्ये समायोजयन्
 प्रसादनादिपूर्वकं प्रेरयन्नित्यर्थः. निविडवनमध्यप्रविष्टयानकिमपि स्वच

रितं द्रुं शक्यमिति बुध्येति भावः यत्वेतः कषायित इति एकपदत्वेन व्याच-
 क्षतेः तेषामधीरत्वप्रतीतिश्चिन्त्या. अर्धोन्मिलितनेत्रयो र्ये प्रातश्चमत्का-
 रास्तद्धिभ्रमास्ते रमणीयवदनवती. कथमियनेन प्रतारिते निविस्मयास्मे-
 रः स्मितवान्. अधरस्यार्धं अर्धो धरः सपत्न्यो यस्यास्तो अनेन सऽलज्जत्वे-
 स्मेरा इति पाठे. स्मेरेणार्द्रः तेन स्मितस्य सुधारुपता. यद्वा स्मेर आर्द्रश्चाध-
 रपत्न्यो यस्या इत्यर्थः तत्रार्द्रपदेन सुधाद्रवरुपत्वमधरे व्यज्यते इत्याहुः
 १२ ति. धैर्यो धैर्यो गीकाराग्रहणी लयोर्मगदृशोः प्रातयेरलक्षये मुष्टिद्वये स्था-
 पितवान्. परंतु प्रथमतः आहो एकस्याः कनिष्ठाया हस्ते रत्नं कलयन् आहयन्
 परस्य ज्येष्ठाया हस्ता हस्ति युद्धं मिषेण क्रीडायामपि युद्धत्वारोपः सपत्नी प्रतार-

एयः सुखियदेनशा घ्नग्रहणयोग्यत्वं तेन चिरतरहस्तन्यापारकृतननम्. २. अ
 प्रकटेति. अप्रकरत्वं. अस्फुटत्वं. तच्च विदग्धजनमात्रवेद्यत्वं. अत्र स्पुटे सु।
 त्साक्षामात्म्यवनितायां नातिव्याप्तिः परपरोपादानान्नमुध्यायां नायिमध्यायो
 अयमितिः पराधीनं मदनधीनम्. यद्वा. ञ्चञ्चाद्यधीनं. पराधीनत्वं च त्वेका
 विषयविषयकाप्रवृत्तिमत्वम्. यद्वा. पराधीनं परपुरुषाधीनं सर्वोपतिना
 यिकोक्ते न स्पष्टत्वं शंका किमपि प्राणवियोगरूपं. यद्वा मेचेतः किमपि परा
 धीनं वस्तु सख्यधीनं वस्तु पुरुषभोगरूपं कर्तुं मगयते इत्यर्थः २ गुप्तेत्यादिः
 सुरतगोपनकर्तृत्वं गुप्तात्वं. पुंस्त्वलीभावनिपुणात्वं विदग्धात्वं. ज्ञारसमूहगा
 मित्वं कुलरात्वं. इह हामिजनितात्वं तापवत्त्वमनुशासनात्त्वमिति. प्रभृतीनां ए

दृशीनामन्यासा मया त्यर्थः स्वप्नश्चरति हे सखि सखित्वेन स्वचरित गोपना
 र्हताः स्वप्नपदेन तत्कृत कोपमनयोग्यत्वं सुरुदो मित्राणि स्वयंतदकरण
 तत्सदनस्वापस्याति दुःखदत्वं ततश्च नाकरणमेव क्रोधादित्रये हेतुः स्वा
 पाभावे कारणमाह आखोरिति आखोः एकत्वेनोडानावाहुल्यं व्यज्यते
 आक्रमणाय हननाय कोणकुहरात् अमधतमसग्रस्तग्रहसेवीर्णावय
 वात् तेन जागरावस्थायां विद्यमानाया अपि मार्तोर्यदर्शना योग्यत्वं त्वा
 लंदुडानं आतन्वती विस्तारयंती वयवात् तेन जागरावस्थायां विद्युतेनो
 डुडानवाहुल्येन नखक्षतवाहुल्यं मार्तरीति स्त्रीलिंगेन पशुपुरुषकरस्या
 णीयिनास्तीति स्वस्मिन्सतीत्वं तेन गुप्तरपुरुषानुरागो हन्यते कां कामनि

वचनीयां सर्वज्ञानां व्यापकरो न मार्जाराकृते यमवस्थेति वत्तगोपनं पुन
 रपि च ष्वादिनियोगेन करिष्यामि चेष्वाः २२ निविडेति हेयपिक पांथत्वेन
 वासस्थानकथनयोग्यता द्रव्यते मार्गतरवर्तिनदीतीरनिवासयोग्यत्वं
 ताप्रे सवितरिमध्याक्ते तेन जनसंचारप्रत्ययता संतापेनाग्नेगमनस्याप्य
 तेनोचित्यं व्यज्यते निविडतया येन मालालान्वहंते वक्ष्यंतीतमालवल्लिसः
 ताश्च तावत्योलताश्च मल्लिवल्ली तिपाठे मल्लंते शोभंते ताश्च ताः वत्यश्च स
 र्थः ताश्च विचिकित्वा मल्लीप्रसूनानि च तेषां पंक्ता विराजितसमापदेषो सरि
 तरे इत्यर्थः तेनात्यजनावलोनीयत्वं अतिशयोदीयकत्वं शीतलत्वं संताप
 नाशकत्वं च व्यंजयति तत्र प्रसिद्धेन यथा गंतव्यमिति संदेहो न विधेय इति

भावः तेन तदेव संकेतस्थानमिति व्यज्यते. २३ दासाथेति. भवनताथेन
 तुत्त्वनाथेन वा प्रिये. वदरी स्वत्वौ र्यरतस्थानभूती. आपतेतुं छेतुं आदि
 नातिसति स्वसंकेतनिकेतनभंगभियाकुठारं पयसि निक्षिपति. एवं च पुं
 ठाराभावान्न छेदनत्वं गवेषयन्नपि कुठारं दासो जलेन संभावयेत्. संभा
 व्यापि वासी तभये मनजलेन करं प्रक्षिपेत्. तत्कालालाभे कायांतरेण वि
 स्मृतिरेव वा स्यादिति भावः २४ लक्ष्मीता. विरग्धविदितपरपुठषानुरागो
 इत्यर्थः काचित् स्वसत्त्वात्त्वनिवारणकारिणी मन्यत्र तद्रोपनकारिणी प्र
 त्वाह. यदिति. ज्ञातस्यावश्यं भावितञ्च निवस्य भावादिति भावः पूर्वार्द्धस्य
 नन्वेवं सत्यनिष्ठं स्यादत आह यद्भवतीति. कोप्यनिर्वचनीयः गोपी नृशति

२७

१४

पाठे श्रीकृष्णस्य गोपीप्रतिवचनम्. २५ एतदिति. एतेदयोपकारित्वाभिमानितः अंभोधराअनुपयोगिमारधरकाः चारिकणनस्मनुपयोगितः अशार्थिताअपिजलं त्यजेति. नशार्थितं पुरुषसमुदायमितिभावः एवमग्रेपि. पुरुषानित्यस्य नपभोगक्षमत्वं व्यज्यते. एवंचानुपकार्यं भोधरस्यैषाविधेरपि निर्दाय्यं ग्या. शास्त्रं तत्तत्. नापकान् चानुपकार्यं दिगुणशालितः त्रैलोक्येऽत्यनेन स्वस्थितकल्पवृक्षा अपि अस्मद्भिलषितफलादात्तार इति स्वस्यातिदुन्देववत्ता व्यज्यते. धातरित्यनेन यस्य निखिलकार्यकारणेऽपि न कोऽपि अमत्तस्य नदभिलषितसंपादने कथं अम इति व्यज्यते. कातरं रूपं किं कृत्स्निते. मेघादीनामिष्टासंपादकत्वनदीपनठपानिषजनकत्वं चेतिभावः २६

१४

समुपेति. अनुकंपालतालिका. तालीदलेति. संकेतभंगदुषीयेतिभावः
 २७ काचित्प्रियवसतिनीयमातांतत्रचौर्यरतसंकेतनिकतनावशंकाव्याकु
 लोनायिकामाहनिद्रेति. निद्रालुकेकीत्यनेनजनसंवारभ्रूत्यात्वंतेनचगुप्त
 रतयोग्यत्वं मिथुनपदेनतयोः परस्परविरहासहिष्णुत्वतेनचविविधोद्दीय
 नशालित्वंतेनच नानाविधसुरतौचित्यसंधनित्यते. कपोताख्यपक्षिविशेषा
 र्मकैः कं पितानूतनवत्तपत्रवायेषुतानिअनेननाविधचपलविलासव
 ताद्वन्यतइत्याहुः वस्तुतत्त्वेतेनापिनिर्जनत्वमेव. प्रियतमस्येतिगोपाप्सा
 नायः आपाततोयमेवत्वात्तादशषुवनेषुक्लीडिष्यतीभतिभावइत्याहुः २८
 कर्णेति. कर्णावतंसाकृताम्भंजरीपरागविंगरीकृतकपोलमंडलेः कर्णक

29

१५

ल्यितेत्यनेन त्वदुक्तं केवलं अवलोक्य योग्यमेव तत्त्वतु भवयोग्यमिति ध्वन्यते. र
 सा लत्वेन स्पृहणायत्वं निष्पन्नयतेत्यादिनारोदनस्यतिरीक्षणा च संतन्य
 मानताः सकेतितरुतल गमनतापकमंजरीदर्शनेन मयैव तत्र न गतमिति
 विषादेन रोदनं. धारापदेन दुःखातिशयः २८ मुदितेति. नायकलाभसंभाव
 नादिजत्यानेदवतात्पर्यः काचित्सखीनायिका सविधेयां यं वक्ति गोषेष्टिति.
 बहुवचनेन चिरकालमप्रत्यावृत्तिः तस्य वषभतुल्यता चावेद्यते. तिष्ठति
 सर्वदेति त्रयः तेनातिपीडितायामस्यामनुग्रहोचित्यं वधिरेति. वधिरस्य
 प्रायो मूकत्वात् ६४ मय्यनयानवक्तुं शक्यमिति भावः नेत्रक्षयस्य च चाक्षुर्व
 णस्य च रसंतरुणां शुक्ला. अत्र तरुणात्मनेन संकेतितनायकस्यातिस्पृहणा

यत्वं सादरप्रवणार्थेन निशम्येत्यनेन संकेतस्यातिप्रियत्वम् कुंभो कुभावि
 व करिगंडावित्यनेनाति कग्नित्वं तयोः सान्निपरिसरे रोमांचाः कंचुकमिव क
 वचमिव दुर्दुचितं निविडं रमणीयं चाविस्रतं जातम् कंचुकपदेन नैविश्यं तेन
 रुषीति शयः स्वतः कग्नित्वेन योरपि कुचयोः कंचुकरणेन विचित्रोद्धतसुरतप्रि
 यत्वमभिव्यज्यते ३० किंचिदिनिर्तिर्यग्बलनादितिः किंचित्पदं सविधज
 नस्य स्वाकृतज्ञानं माभूदिति हारत्वेन चित्ताकर्षकत्वम् सरलेति अकुटिलेत्प
 र्थः कन्यकात्वे देवतेन सस्पृहावलोकनीत्ययत्वं अन्यापदेशेन तिर्त्यक्स्मितं
 यत्र तथा कांतस्य हृद्गमार्गदपसरणप्रांतयोभ्राता विलोचनद्युतिर्यत्र वक्रगावा
 करणादेव भुजायां पर्यस्तं सेवकं नेत्रोत्पलं यत्र अत्र स्मितगोपनेन ज्योत्स्नायां।

31

१६

नागंतव्यमिति. प्रातश्चांतेत्यनेनात्यनवलोकितमार्गश्चेरिति भुजायर्थस्ते
 त्यनेन कदाभुजायोत्वत्करकमलसंयोगो भविष्यतीति आलिंगतौत्वं कं कर
 त्यकं उपनमित्यनेन वक्ष्येनेनागंतव्यमिति. त्वद्वचनामृतपात्रतास्य भवत्विति
 वा. गंडुस्येति पाठे मत्कपोले त्वया त्वकरेण यत्रावली रचनीयेति व्यंग्यं न प
 कस्य केति दुष्प्रापत्व. यं आलोकते स सुकृतीति भावः अत्र वस्तुनायकस्य म
 दनुरक्तेयमिति प्रतीतिरुपवस्तु इति. ३१ चित्रमात्रेति. विज्ञेतरानुपाधिक
 त्वे सति तदुपाधिकानुरागवतीत्यर्थः परकीयाया अपि कदाचिद्विज्ञेताया
 धिकानुरागसत्त्वात् सत्यंतः अनुरक्त्यामिति. सौंदर्यादिगुणोपाधिनेति शेषः
 महर्षाविति. अदातरीत्यर्थः चित्रमात्रमेवेति. न सौंदर्यादीत्यर्थः वस्तुतः सा

मायवनितात्वकालिकाऽव्याप्यवतित्वं. यावद्वनोपाधिकानुवेद्यतयानपर
 कीयालक्षणप्राप्तिः दृष्टेति. अभ्यागतेनत्वाकारितेनेनत्वनः प्रवृत्ततयावहु
 धनदानत्वेनेनहर्षतिशयः दृष्टाननुसाधेति तेनदर्शनमात्रेण तादृशवस्तेति
 धनलुब्धत्वं. वस्तुजत्वेनान्तरे गमेतांतेनत्वनयिकासुखसाधसनसमयमेव
 हर्षयोग्याता. परस्परमिति समानहर्षता. आश्लेषे. आलिंगनहारादिप्राप्तिसं
 भावनयेति. तनुतइत्यनेनचिरकालस्थायित्वेनेनहर्षतिशयः कुंतलपदे
 नकामिमनोजेडतत्त्वम्. मालेत्यनेनक्रामिकत्वम्. पयां सात्यनेनकामिरुद
 यपदनानलोपशमणीयता. चिरकलेननमापिभूषणलाभोभविष्यतीति
 भावः आनेदाशु. नायिकागतश्चहर्षजन्यातिशयसंभ्रमोदृत्यते अत्रतद्।

33

१७

शनानेदेनगात्रस्फुरतोसहवसेवस्तनेसंपर्केऽग्नेषोहास्वामिनाषप्रकर
 नार्थिशिरसिचलांचलद्गतेकरादिसंवर्केणंगयष्टिकंपनेतवापुष्यच्युतिः क
 र्षविष्णोतनेत्रकटाक्षविलोकनेनगमतोत्प्रेक्षेत्याहुः ३२ एता इति स्वीयापर
 कीयासामान्या इत्यर्थः अन्यस्याः संभोगः स्वनायकेन तेन दुःखिता इत्यर्थः ते
 न स्वनायकीयनायकांतर संभोगज्ञानजात्यदुःखवत्वं तत्प्रज्ञाणं वक्रोक्ति
 गर्विता वक्रोक्तिव्यंग्यगर्ववतीत्यर्थः गर्वश्च प्रेमविषयकः सौंदर्यविषयो
 वाऽऽक्तिविशेषप्रकरितस्वगर्ववत्वं तत्प्रज्ञाणं नायिकाननायत्रेषितांतेनोप
 भुक्ता इतीमाहा त्वेदंतीति अनेनासत्यभाषणयोग्यत्वे त्वेदना नभिरुत्वं
 त्वकार्यकरणप्रवणत्वं वाच्यमिति कुंजनेन च विविधदोषोपनशालित्वं पा

१७

पीयसः निर्दयस्त्रधमा हृती संभोगकर्तुं श्रः किं वपुःकः पलाशाकुसुमेतदा
 कारनखदत्तं चः ३३ नयेचेयं वेदितैवेति वाच्यम्. प्रियांगसंगिकामिमं. तरल
 स्मदर्शनसंज्ञातसखेदाखेदिताखप्रियसंभोगलक्ष्मवत्कामिनीदर्शनसंज्ञा
 तदुःखाद्यमिति भेदात्. वपुषीति. तनुः शरीरं नयने च तयोरंतरात्नं व्यवधा
 ने. तेन भीरुः तव प्रभुर्नीतु प्रियः तव वपुषिरत्नभूयांतनोतिः. यद्वित्वतो न शोभ
 ते तस्यैव भूषा युक्ता युक्तान्त्वमस्येति भावः. अतएव वपुषीत्युक्तं. त्वधन्यतमासि
 आयाततो रुमधन्येति वक्तुं त्माहमेव धन्यात्वमधन्येवेति व्यतिरेकव्यन्यते ३
 ४ 'कलयतीति. कलयति विचारयति. एवं चैतादृशविचारमात्रकारिण्येतादृ
 शकोयः किंपुनस्तथावक्तरीति व्यन्यते. निरुपमानयोरहोः कमलस्योपमानत्वे

35

१८

त्वेन कल्पना क्लेशादात्वं तेन सापराधत्वं तेन दंडार्हत्वं सुधारसंस्थेति तेन मा-
 धुर्यातिशयः साम्यं प्रथममतिपूर्ववदेव व्यंग्यत्वं केतेवरा केमन्नयनवचनयोह-
 यमानत्वं लस्येतेति विपरीतं तु युक्तमिति भावः ईदृशापकर्षापादानकारिणि।
 सत्त्विकिमाचरामि किं प्रतिधेयं तदुपेदिशेत्तर्यः आस्तातावदेतत्सहिष्णुतैव त-
 दीयतादृशविचारसहृदयतामेव दोषः सर्वत्र गुणरूपाया अपित स्यात् अत्र दो-
 षत्वमिति चित्रमिति भावः ३५ प्रियापराधेति एवं च प्रियापराधज्ञापकवेष-
 गम्यकोपवत्त्वं लक्षणम् गोत्रस्वलनेति सपत्नीमोक्षारणमित्यर्थः अन्यथे-
 ति प्रकारांतरसिद्धकुलहलपानोद्यत्यर्थः अन्यथावाहः अपलापोक्तिः अ-
 न्योपश्यति आलापं कुर्वत्यपि नात्यर्थः न केवलं विलोकनकारित्वं अपित्वत्वं क-

१८

रणकारित्वमपि मरुदपराधकारणं तद्वत्वे सत्यं यदीयमवस्था तर्हि किं वक्तुं
 व्यं अवलोकनमात्रेति भावः क्वचित्स्थितिं क्वचित्कंठकितनमानस्य पद-
 दानस्यानमस्तीति भावः सागस्य पित्रेयसि-अतुरागेण त्विदादिभिर्व्याघ्रत-
 वांगेमानस्य पददानार्थमपि स्यान्ननास्तीति भावः अन्यथा सिद्धकृतहला-
 घपने येत्वे स्फुट ३६ त्वकृतगोत्रस्वलनकुपितोऽप्रियतमोऽसौ त्वयितुमाह-
 गोत्रेति यद्गोत्रस्वलनत्वत्सपत्नीनामोच्चारणं तत्र भ्रमस्त्वदीयनामकभ्र-
 मः कारणमित्यर्थः यद्येतन्नमन्यसे मद्यच्च नमसस्ये मन्यसे चेत्तर्हि रोमालि-
 रूपसर्वस्पर्शकारयेति रोमालिपदेन श्यामत्वे तेन विषातिशयः तेन दुःस्पर्-
 शत्वं व्याहृतपदेन सातिकंठरत्नं कारयेति त्वस्य पराधीनतां व्यंजयति ३७

दयितेति विंजरं विंगटं. उत्तानरतकरणेन चरणसेपकीदिति भोयः यद्वा. त
 दीयमानाय नमस्कारेशिरश्चरणसंयोगादिति भावः विंगटमित्येव पागे यु
 क्तः अलक्तकस्य पातत्वाभावात् विंजरमयुक्तमिति कश्चित्. श्रुतिमुक्ताः क
 रणोपांतप्रेमृता इत्यर्थः कोपेन वक्रत्रिनिरीक्षणादिति भावः नयनस्य प्रिये
 प्रतिप्रेरितकोणभासः प्रांतदीसयः कशराक्षदीप्तय इति यावत्. तिर्षग्वि
 जो कने एकस्ये च प्रेक्ष्य संबंधान्नयनस्येत्येकवचनम्. शिखरं पक्ष्मदादिम
 वीजाभं मणिकं शिखरं मतं पक्ष्मरागः दाडिमा बीजमित्यपि कश्चित्. कोपेने
 ति भावः कोणभासेति मुक्ताफलानि न योजानाना भावः यद्वा. श्रुतिमुक्ता
 नायक एव मुक्ताः कुंभिकामिनी नयनदीप्यारका जाता इत्यर्थः एतेन चरण

यातापनोद्यत्वम् पूर्वव्याख्यायां भूषणानापनेयत्वम् ३८ वोउशेति म
 ध्याप्रगल्भयोः प्रत्येकंधीरादि भेदानां ज्येष्ठाकनिष्ठत्वे तद्वैविध्ये द्वादशमुग्धा
 एकैव एवं त्रयोदशवती स्वीया द्विधा यरंगना सामान्यवनिता त्वेकैवेति
 वोउशेत्यर्थः चतुरधिकाशीतीति एतच्च ताधिक्यव्यवच्छेदकम् किंतु उक्त
 गणनमात्रम् जातिकालवयोचस्याभावकंदर्पसायकैः इतरा अप्यसं
 ल्यातानोक्ता विस्तरभीतिरिति प्राचीनोक्तेरन्येषामपि सत्त्वादित्याहुः अ
 वस्थाभेदेनेति कालिकावस्थयैवेत्यर्थः एवकारेण जात्यादिभेदव्युत्पत्तिः
 हेत्वसिद्धिमाशङ्क्याह जातीति उपलक्षणमेतद्देशादीनाम् अनंततायि
 कानां जातिभेदभिन्नानां तत्रैवोपलब्धकांतरमाह तथेति यदि जात्यादि

भेदेन नायिकानं त्यं स्यात्तर्हि तथा तच्च देवनायकानामपि दिव्यादिभेदसंभवा
 दानं त्यं स्यात्: एवं दिव्यादिभेदेनानंतानां खंडितत्वादिकं स्यात् युक्तेस्तुत्या
 त्वात् तस्माद्यथा प्राचीनैरनुदाहृतत्वा न्नैतो भेदनायिकानां तथा न ता य
 कानां जात्यादिभेदप्रिवंधनभेदवत्त्वं वस्तुतो वा स्यायनादिसंमतत्वात्
 जात्यादिभेदाभेदो युक्त एव आनंत्यं च वत्त्वा नंत्यवरदोषाय यत्कुनाय
 कानामपि खंडितत्वादिकं स्यादित्युक्तं तच्चा नोचित्याद्रसभंगा यत्यापराहंत
 प्राचामनुयन्यास्तु न दिव्यादिभेदाभावसाधकः अप्रयोजकत्वात् अतएव
 जातिकालेत्यादिना प्रागभ्यधासि धीरादिभेदाभाव इति आदिपदान्मान
 वत्तं तपरिग्रहः प्राचीनेति वस्तुतो निर्युक्तिकत्वादयुक्तमिति भावः देशांत

रगताप्रियविरहसंतापवत्त्वं प्रोषितभर्तृकात्वं दुःखदीर्घतरमिति अतिदीर्घं
 दुःखं वहंती अपि अंबुजमुखी सखीवर्गापनोभाषत इत्यन्वयः दीर्घतरत्वेना
 तुल्यं घनीयत्वं वहंतीत्यतिकठिनहृदयतामशकप्रतीकारतां च व्यनक्ति स
 खीति दुःखकथनमोग्यतावर्गात्वेन तन्निवारणसमर्थताः दुःखं विरहजं अति
 विरहविष्टास्य सखीजनेष्वकथनेन लज्जातियः तेन मुग्धात्वं तथा जलनीत्या
 आस्तरणं सृजंती न निश्चिन्ता लज्जयेति भावः कठेन रसनायां दुःखवशेन त
 स्याज्जडत्वात् परंतु दशोर्वाष्योदकं न रूधाति उदकपदेन स्थगितानर्हत्वं तेन
 स्थागितानर्हस्यापि स्थगनेन लज्जालुता इत्यनेन एवं विरहं ज्ञापकवाच्यं चेशागे
 पनेपि यत्त्रयेन प्रकारेण संतापे सहते तच्चेतोभयः वेदः चेतोभवपदेन दुःखज्ञा

न योग्यता अंतर्मदनेनैवेति हन्यतेः क्वचित् बहति सज्जतीत्यपि पाठः ३५ वा।
 सस्तदेवेति. तच्च व्याः पूर्वगहीतार्थकाः तैश्च सार्वदिकदेहे संवंधात्वेदवत्ता सं
 भाविनीति व्यज्यते. वाचालभंगसुभगेन. विरहपीडाजनकतया नद्याच कुत्सि
 तत्वेनेतेषां बालत्वं सुभगत्वं. गात कीर्तित्वं. सुरभौव संते. तेन तन्मादकत्वं व्य
 ज्यते. अधिकं असहं. तेन यरिहरणयत्वं. तादृशस्याप्यपरिहारेण लज्जावत्वं
 किं दानमिति च स्वतोऽकथनांश्च अज्ञकरणेन तदेव दृष्टयति किंच सुरभिसम
 यात्पूर्वं लज्जावशात् विरहगीयनायवसादिधारणकृतवती संप्रति तु तदेव
 विषमिवासहमाना जाते तिलज्जामदनसाप्यमभिव्यते. ४० मालेति पञ्चदल
 मालां विरहदाहे कोमलकमलसंवंधे ज्वाला जालमैव स्यादिति भावेन तत्पा

गः अक्षेण क्षीयमाणं गतया वहना सामर्थ्येनाहारादित्यागः गलनपदेन भ
 कोमलत्वं मुक्तापपानां शीतलत्वे पित्तत्यागेन विरहातिशयोक्त्यते एवमा
 लेत्यादिस्त्रालिगेन नायिका सजातीयत्वस्यागानौचित्ये पित्त्यागेन स एव य
 द्वाभीरुत्वं तेन प्रस्था नौचित्यं हरौ गते स्वाश्रय नायिका ग्राशोच श्ये भावीति
 मालादिभिरपि प्रस्थितमिति भावः पाणेरहह बल यं वा रुमूलं प्रयातीति पाठः
 यतथा स्थितपाठे वा होर्वलया संभवेन तत्स्थानस्य पाणिमूलागमनेपि विर
 हातिशया प्रतीतेरसंबद्धतैव किमपि र्षदयात्यर्थः ४१ भू संज्ञया भू भंग
 सूचने नैव मर्मरः शुष्कपणैर्दुनिःसोत्स्येति अर्श आद्यजंतं च्चक्षुपदे
 न अतुलने घनायास्तत्वं एव च तद्वत्तमपि न गृह्यते तत्र कावार्ता अन्यदर्शयेति

व्यज्यते. मर्मशोकयेत्यनेन किंचित्सा लेक एव स्याने भस्मे व स्यादिति हृत्यते.
 एतेन प्रश्नकार्मुकविषयत्वं हृत्यतेः यानुद्देवरवत्याः सुहृत्समुदायस्य च व
 चसि प्रत्युत्तरं दीयते. किंतु ज्वासान्मुच्यते. यतो वह्निः क्रूरः या त सुहृत्स्य देन च म
 त्युत्तरदानस्यावश्यकता. अन्ये प्रतिप्रत्युत्तराभावज्ज्ञहृत्यतेः ज्वासस्यागाभावे
 पितासां दाहभीत्या निखिलेन परहर्षेण विरहगोपने व्यज्यते. ४२ विरहविदि
 ते विरहज्ञापितमित्यर्थः अतः मेमा मानसं प्रेम. यदीयमेवं विरहवती तर्हि मय
 ताव प्राप्तिमतीति मत्प्रेमज्ञात्वेत्यर्थः द्वारदेशोपविष्टा वह्नोदशने केनचि
 तस्माद्यापि निचेदनीयमिति धियेति भावः पुरयोषिदित्यनेन वास्तवैकनिष्ठ
 प्रेमशून्यत्वं. ४३ ननु अत्यकालीनतथाविधगमने खंडितात्वेन स्यादत आह.

उपलक्षणमिति० इदमुपलक्षणं पतितित्यप्युपयते रूपलक्षणं बोध्यं० अ
 न्यसभोगदुःखितायाः परंगनासंगजन्यमानवत्या खंडितायाश्च विभेदस्थित्यः
 अस्फटेति० कोपजवाष्परुद्धं कंठतया गद्गदवचनं० चिंतातद्दोषगवेषणे चिं
 ते काग्यं हूः किम्विति० वास्तवान्यनायिकरकुचाभोगाच्चिक्ताज्ञानात्स्फुटति कि
 मपि किंचिदोषत्पुमिच्छंत्याः ननु पश्यवेत्याः लज्जयेति भावः किमपीत्य
 नेनास्फुटाल्त्रापः नयनमित्येकवचनेन चिरुविलोकनासत्तैकरूपतां हन
 यतिः ४४ वक्ष्यतेति० दयितपरं स्वनिरुपि प्रेमवतः ईदृशानुचिताचरणकर्त
 तया दुःस्वातिशयेन नयति० चिह्नितपदं गाढालिंगने दीर्घनिष्चसिति० लज्जा
 वशादिति भावः ननु तस्यतिवक्तुं ननु वा० नायकस्य दुःखभावनयेति भाः तेन समा

नलज्जामदनत्वे किंचजलकरणकवदनपरिमार्जनेनवाष्पाबुत्तिरोधधत्तिनै
 तदश्रुजलं कितुचदनपरिमजिनजलमिति गोपनं करोतीति भावः ४५ मामिति
 उतानरतकरणात् विपंदेति सपलसुः पदांबुजालक्तकैरालिष्टाननमासु
 ह्यस्वनम्राक्षमुखी साचिन्नापिते बाभूत् विप्रियकारिणो दर्शनायेस्याः दृश
 नमेववरमिति बुधानम्रमुखत्वं विषादमूढतया चित्रसाश्रये आलिप्तपदेन गो
 पनायोग्यता व्यज्यते नम्रमुखकरणेन किं मदधिकापिसायेनायेन स्यामास
 त् इति स्वांगनिरीक्षणं चित्रार्पिते सनेत निर्गमाणसुत्पत्ता हृत्यते रुदंकठोरं
 नाक्तवती नानोपायैराधि तोपि यदि एतादृशः तदा कठोवाक्सादिभसितः
 किंवा न करिष्यतीति बुध्यतेति भावः अनेनास्फुटालापः दृशो निष्ठासको ह्ये

दुःखजवाप्यैः किं दुस्मेन कृतवती अनेन संतापः उस्मत्वेन रक्ततालक्ष्यतस्या
 दुः आदर्शमिति. त्वमादृश इति किमर्थं वाच्यं आदर्शं दृष्ट्वा त्वा पराधं ज्ञास्यती
 ति धियेति भावः प्रातः पदेन तर्द्धनस्य मांगलिकतया वश्यकत्वे व्यज्यते. ४६
 कांतमिति. त्वयेति. मानाग्रहणमपि परभीत्यैवः अलिंगनविशेषेण कंक
 णंकितकगत्वे कांतं स्पर्हणीयं. तेन तत्कृतान्यसंगस्य दुःसहत्वे. परभीत्या वै
 चित्र्यमेतद्विलोकयत्वेति भावः त्वमेवैनमनुशासधीति वाहरादित्यनेन हृती
 मुखावलोकनेपि भीतिस्तत्र किं वाच्यं कांतं प्रतीतिप्रध्वन्यकामुकाभिलाषित्वं
 व्यज्यते. ४७ उरस्सुवेति. तवेत्यनादरः इदमिति गोपनानर्हता. कुतो मे ज्ञासा
 त्वपेतादृशा पराधसहने इति भावः इति. इत्युक्त्वा. अंगीकृतत्वेनावश्यकदेयता.

दसपदेन त्यागानर्हता प्रचलचेतसः चंचलचेतसः अत्रागमनप्रतिज्ञां कृत्वा
 तत्रपदेन चंचलता तेन चाग्नेदर्शनाभावसंभावनया सद्यो द्रव्यग्रहणयोग्य
 ता इत्येते क्लृप्तग्रहणसमये स्वकंकणशब्देन सशब्दं यथा भवति यतथा नायक
 करतलान् कनककंकणमाकृष्यतेत्यर्थः ४८ पतिमवमत्येति स्वकृतपत्यवमा
 नोतरपरितोषवत्त्वमित्यर्थः भ्रांतिर्मिथ्यामतिः संतापो तुलापः संमोह इन्द्रिय
 बेकल्यं अनुनयति इति लज्जमातानवोटापतिं कलहेनावमानितो नानुनयसांत्व
 यति सखीजनायि कथयति अत्रापिलज्जमातेनेत्येति सखीसमूहमध्ये
 नैकामपि हस्तमकथयदिति लज्जातिशयोक्त्युच्यते मलयसंबधेन सौगंध्यं
 अनिलपदेनानिवारणीयता मूल्यमतिरहितं ग्रंथः ग्रंथः करणं ४९ विरमती

ति. निवेद्यदुःखं सुखी भवतीति न्यायात्. एवं चावश्यक्यनीयता द्योतते. कापि
 दुर्निवारा. अधाश्चिन्निति भावः. रतिर्हेतोः अधोमुखी जज्ञावशात्. अत्र मध्या
 त्वं स्फुटमेव ५० कापि परिणोपपन्नान्नेत्रादीन् प्रत्याह. अकरोरिति. हेनेत्रशोपि
 मानं किमित्यरोः कुपितप्रसादनानैषु एषेपि अठण्यप्रदर्शनेन कोपोत्पादना
 मतुचितमिति व्यंग्ये करयन्तर्जनं वेति पाठः. हि करयन्तर्जनं अर्था
 न्नायकस्य किमित्यकारेः हेरसज्ञेति द्वे कुधा कलहं किमधाः कृतवतारसा
 नमिदं नेत्रकराभ्यां तथा कराभ्यां तथा करणे पिरसज्ञायास्तव सर्वथे मतुचितमि
 ति भावः. किंच नेत्राहण्यादेव स्तथा नयनसंभवे पितृत्वं तस्य न कोपिसमाधा
 नोपाय इति भावः. तत्रार्थान्तरन्यासमाह. हितमिति यत्तु कापि सखी नायिकां प्रति

वदति. हे ऽरसज्ञे किमिति नेत्रयोः शौणिमानमकारीत्यादि क्रमेण व्याचक्षते.
 तत्र नायिकायापरितापादर्शनेन लक्षणासंगच्छते. ५१ भर्तुर्यस्येति. यातिरि-
 त्तिनेन स्वानुचिताचरणप्रकाशकतापादर्शनेन लक्षणासंगच्छते. ५२ भर्तु-
 र्यस्येति. यातिरिति नेन स्वानुचिताचरणप्रकाशकता व्यज्यते. यस्यानंदा-
 दिभरणकर्तुः कृते गुरुः श्वश्र्वादिर्लघुरगण्यो र्यान्ममगुरुपदेनानुल्लंघनाया-
 त्वेतादृशस्याप्यनादरेण तस्मिन्नेमातिशयो व्यन्यते. यद्वा यस्य भर्तुर्गुरुश्च
 सुरः लघूरभूततेनांतदनादरकरणे न भर्तुरप्यनादरः कतएवतिभावः य-
 द्वायदर्थं लघुर्दत्तादिरपि गुरुः कृतः श्वश्र्वादिवदुपासितः सोऽप्यवधीरित इति
 अत्यनुचिताचरणममेति व्यन्यते. गोष्ठीसतीसभाकनिशीति. अलसाकृता

एवं च सती समाजनिं दायिन गणितेति भावः यद्वा यत्र सती सभाया मध्यर्हतेयं
 अतु चिताचारवती तत्रत्या साकाठा एनेति तासां ययानिं दासं पादितेति भाव
 कोशीः र्यसंग्रहगहं. तत्रिष्ट द्रव्यरूपं धैर्यं गोभीर्यं. यद्वा धिमीरयति साधीरा
 तद्भावो विविक्लिङ्गतेन नष्टं कोशपदेन विषदुपयोगित्वं. तेन तन्वाशस्यति
 दुःसहत्वं हृत्यते. सहचारी तेन त्यागानर्हता. सानीतिरपि हरतः कृताः त्रयान
 एव निर्मुक्ता त्रपात्वेनावयं गीकरणी यताः न एवादेना गणनीयताः किं
 च स्त्रोतस्त्विनी प्रशस्तस्त्रोतो युक्ता अगाधजलापिनदी विंदवत्यरिचिता स्त्रोत
 स्वतयाः तुल्यं घनायत्वं विंदुपदेन शीघ्रोत्त्रघनायत्वं. सोपियदर्थमेवं साह
 संकृते सोपि इत्यर्थः हतधियान एधियाः ५२ यत्वं केति यद्वा ग्ययः सूचकप

51

२६

अचिरुवत्याणि कमत्वेयभ्याग्यभवनेन वमेवगुहर्वहस्यतिः भाग्यसूचकः ए
 तत्सर्वं अर्थसंवादि कृतितादृशो अत्यंतानुचितोपिकोपोयतः कृतः अतामांधि
 कः एवंकोपेकपुजीवनमत्यंतानुचितमिवानूत्याहजीवतमपिधिक अथजीव
 नेपिर्दृशौ दार्याभाववतिनायकांतरे रतिरत्यंतानुचिते त्साहः अतनुंकामंधि।
 क रतिजनकत्वादितिभावः मद्वास्वतएवर्दृशदानशीलेयमवित्तमात्रो।
 पाधिकरावानुरागोनेनउत्पादितोनस्वाभाविकइत्यनकत्वादितिभावः मद्वा
 स्वतएवर्दृशदानशीलेयमवित्तमात्रोपाधिकरावानुरागोनेनउत्पादितोन
 स्वाभाविकइत्यस्तंधिगितिभावः तनुं प्रस्यत्वादेवेदृशज्ञानप्रस्यइतिभावः
 तादृशानुरागेतिरस्कारिचेष्टादिकमयुक्तमित्याहधिकचेष्टितेति चेष्टाकरणे

२६

तुवचोपिधिक एवंविधतारुण्यभोक्तातदतिरिक्तोक्तोपातिभावः ५३ संकेते
 ति. संकेतस्य लेपस्य नवस्थानज्ञानविमतापमानत्वेन लक्षणं निर्वदः स्वावमाननं.
 उपालंभः सनिंदपरिभाषणं. चिंता अनागमनहेतुविषया. आलाभिरिति आ
 लाभितेतविश्वास्पवहुत्वेनाप्रतिषेधत्वं अनेककपदेः व्याजैः प्रापयैः सम
 यैः कुंजोदुरंतलागरुमध्यं संकेतितमित्यर्थः नीतयाप्रापितया. तेनमुधा
 त्वं. प्रस्येप्रियरहितं विस्तृभितयाविमनविचार व्याकुलताव्यज्यते. किंतुना
 कोठायानीरजहृणानीरजपदं अश्रुपाते व्यंजयति. कुंजोपकंठेति. कुंजप्रांते.
 कोपेन स्वाभिलषिताप्राप्ताताम्यतः व्याकुलापेभ्रमराः तेषाकदंबकः समूहः
 कुंवरमातुंवरमारभयति यावत्तत्तस्य चमत्कारावित्तासविशेषाः ततुल्याः दशाः

न्यस्ताः परितः क्षिप्ताः अत्र व्याकुलत्वेन दुःखित्वं भंगत्वेन श्यामत्वं कदंबत्वेन नि
 विडताः उवरत्वेन कटाक्षेषु प्रोढता च मत्कारपदं चित्ताकर्षकतां दृशकपट
 कारिण्यस्स व्योमरश्म्या इति निकुंजमोनमेवाचलोकयंतीति भावः यद्वा सखी
 वंचने पलायनार्थं मार्गंतरावलोकनाय तथाऽपश्यदिति भावः ५४ संके
 तकेलीति एतत्प्रियसंगमेष्टयेति भावः निभतं मदं लज्जयेति भावः अर्द्धाक्ष
 रं असंपूर्णं हारं अर्थात्संखीप्रतितेन तत्कालिकाधिकमदनवाधाव्यन्य
 ते यद्वा लज्जामदनसाम्प्राप्य अर्द्धविकाशिनेत्रं प्रन्याचेयं दृष्टिः तावत्लमर्द्धं च
 विनमेव यदर्थं तावत्लचविणादिभृंगाररचना स एवात्र नास्तीति धिसाता
 येव स्थितेति भावः एवं च प्रियविरहचणत्तज्जडतामापन्नेति ह्वयते ५५ प्र

न्यमिति श्रुत्यत्वेनावलोकनीयताव्यज्यते चेत्तोभ्रवंतेनानिवारणीयताः ।
 कुरितं पीडाजनकं तेन दुःस्करत्वं हृत्तीन निवेदिता प्रियान मनार्पणं न ज्ञापि
 ता एषा प्रिमवतां तमिति विशेषः किमतः परं विधेयं मिति वाः किंतु हृत्तीन
 निवेदेन सखी प्रज्जकाल मध्ये श्रुत्वा मशरायात्कैः मरणमेव स्यादिति तद
 नादस्य मदनविरोधि महोच्चरस्तुतिमारभते तेन विरहकानरता व्यज्यते
 शोभोशंकरेत्यादिसुखाधारहस्तवतः सुखजनकस्येतद्दानेन कोप्यायास
 इति व्यन्यत यद्दानकेवलं करे एवमस्तके पित्रा ल्लादकोः स्तीत्याह चेद्रशोख
 रिति चदिश्रुत्वा देः आस्तां सुखं दुःखकरणं तु त्वदधीनमित्याहरेति हरति
 दुःखमिति हरः नन्वेतदस्य कथमवगतेतत्राह श्रीकंठेति सकललोकसंहा

र क कालकोस्य लिगने नैतदवधतमिति भावः ननु तदहरीकरणे सामग्रीनास्ता
 तत्राह. मूलिनिनिनततवतदवहरणे मम दुःखं स्यादत आह. शिवेति. क
 ल्याणस्वरूपस्य न कुतश्चिदुःखमिति भावः यद्वा चंद्रोखरेत्यनेन काममित्र
 स्य तस्य त्वदधातत्वेन दुःखनिवारणे पापः सुशक इति. यद्वा चंद्राद्युदीपनेनै
 व कामः पीडयतीति तस्य त्वदधीनत्वेन न ज्ञान्य पीडा हरणे तस्याऽपि निवर्ति
 तेवेति ध्वन्यते. कामानाशोपितवसुकर इत्याह हरेति स्मरं हरतीति भावः
 एवं च मूलोत्पेदकरणमेवोचिदतमिति व्यज्यते. आकेनेत्यनेन सकल
 लोकानुग्रहाय यथाविधीतं तद्याविरहितमदननाशोपिकर्तुं युक्त इति.
 ननु पूर्व ह तस्यापि पुनर्जीवानां तन्नाशो व्यर्थः त आह. मूलिनिनि. इदानीं ।

श्रुतेन तथा जहियथान पुनरुज्जीवेदिति भावः भर्गस्तुत्या कामो विनया
 उपिष्यतीति धिया तत्सुतिः ५६ इत्वा धैर्यं भुजंगेति धैर्यं रूढो भुजंगः
 धैर्यं भुजंगश्चेति वाः धैर्यत्वेन त्यागात् नर्हता भुजंगत्वेन श्रुता मूर्ध्नी ति
 नेन साहसात्ति शयः समुदिनेन प्रियतमसंगममग्रचित्तता दृश्यते
 एवं लज्जा रूपा नदी लज्जा सहितानां शिमिति वा यत्नं निविडं यदंधकारपटलं
 घनैर्मधैर्वा यदंधकारपटलं एवं च तथा भीतिमत्यपि काले देशे च मनेन
 साहसात्ति शयः स्वलो धकारपटलं मिति पाठे अंधकारपटलसदृशाः खलाः
 गमनादि प्रतिबंधकत्वात् खला अंधकारपटलं वेति वा एवं दुष्टगणानां पि
 नरुते भावः नरः संकेतस्याने इति भावः भर्गस्तुत्या कामो विनया उपिष्य।

२९

तीतिधियातत्सुतिः ५६ इत्वा धैर्यं भुजंगेति. धैर्यं कपो भुजंगः धैर्यं भुजं
 गांश्चेति वा. धैर्यं त्वेन त्यागानर्हता. भुजंगत्वेन क्रूरता. मूर्ध्नीत्यनेन सा
 हसातिशयः समुदितेन प्रियतमसंगममग्नचित्तता हृत्यते. एवं लज्जा रूपं
 नरीलज्जा सहितो नादीमिवा. यने निविडुं यदंधकारपटले घनैर्मधैर्यो यदे
 धकारपटलो एवं च तथा भीतिमत्यपि काले देशे च प्रनेन साहसाहसातिश
 यः स्वलां धकारपटले मिति पाठे अंधकारपटलसदृशाः खलागमनादि प्र
 तिवंधकत्वात् खला अंधकारपटलं वे निवा. एवं दुष्कृतमनापिन कृते भा
 वः नदृष्टः संकेतस्थाने इति भावः. या योदरे गर्जतीत्यनेनोद्दीपनातिशयेन
 संतापातिशयोर्धृत्यते. मेघेतादृशमहिषभ्रांत्या सातिशयत्वेन विरहति

२९

तिशयक्रोधाक्रांतत्वेन दुःस्वहताः कृतांतत्वेन सर्वविनाशकताम तत्त्वेनानि
 वारणीयाताः कृतांतारुढत्वेनऽन्याप्रतिकरणा यताच ५७ कपटेति गो
 षीसमूहसिकत्वेन वचनायोग्यता गोषीत्यनेन तस्या वचकतीचातुर्या
 तिशयः चंचलभूमरा एव विद्विषे चक्षुषीयेन तादृशऽसकलचतुरकामि
 जनवचनानि पुण्यपिकेनापि प्रतारितेति विस्मयादिति तस्मात् ५८ अर
 तिर्विद्वेषः अगा कृष्टिरंगमो रनेकपटरुदितं कपटरुदितं लज्जादिना क्रिया
 विषयकं व्याजं कपटेनेन रुदितं स्वावस्था कथनं कालकतस्ववेतांतवि
 शेषकथनं यत्राघापीतिः प्रियत्वेन तदनागमनेत्वातिशयोचित्यं अ
 घपात्यव्ययसमुदाय एनावत्कालमित्यर्थः इति अनागतरूपेण हेतुना

नुमायते प्राय इति प्रवेदे इति रस्यार्थमिति शेषः इत्थं एवं जातीयकप्रकारे
 ए सखी वयस्यंते भ्रमज्ज्ञाहंता तादृश्या अपि आकरणेन लजातिशयः दी
 र्घञ्चासनकरोति सखिभिरेति भावः च फिलं भाति चंचलं नेहते तथैवे
 ति भावः विचारप्रवणतयेति भाव इत्यन्ये धत्ते इति विरहवशादिति भावः
 अत्र यच्च पांडुरपदे योरस्यतरं स्यान्नर्थक्यमिति भावः ५२ आनेनुमिति
 प्रेयमिति शेषः प्रियसखी तेनानयनप्रयत्नवत्त्वद्योत्यते किमुनगता
 काक्काठातैवेत्यर्थः मार्गप्रतिबंधाभागतस्तत्राह भुंजंगाद्भातिः किमु
 त्रापिकाकानभीत इत्यर्थः तथाविधयोरुषणालिनोभीत्यसंभवादिति वं
 भावः ननु को योक्ति वशो देवनागतस्तत्राह कुक्षेवेति कुपितः किमुन कुपित

प्रसीदेति प्रत्येकान्वयिनीरधरभिरामस्त्यनेन रजस्यामत्यजनापरिचेयत्वं
 तेनाचागमनसौकर्यम् किंचिदित्यनेनावश्यकथनीयत्वं एवंचात्रवनेभवंत
 एव तत्रापिमसंवंधिन इति व्यञ्जककरणकथनोभयौचित्यं व्यज्यते ६१ स्नातमि।
 ति हे सखी निसंबुद्धिरध्याहार्या ननुपादाने त्वनुसंधानपराहित्या दुत्कंगति
 शय्यव्यंजयति वारिदेति तेन पंकिलमार्गगमने क्लेशातिशयः तपस्विता च
 व्यज्यते घनेन कानने घनत्वेन जननसंचारायोग्यतया भयशालि वैराग्यं च म
 नसिक्तः कामः मनः कल्पनाविषयभ्यामप्यदेवभ्रंशीतैरतिशीतैः समाराधितः
 विधिना पूजितः जागरणव्रतेन निद्रानकरिष्येति संकल्पेन ब्रीडाप्रियतमप्राप्ति
 प्रतिबंधकीधृतादक्षिणाकृता संकल्पपुरःसरं त्यक्ताः दक्षिणात्वेन पुनरनुपादे

यताः तेनातिपायिताशक्तिर्व्यज्यते. तपः क्लेशजातेतपश्च. अद्यापियामिनीचरमस
 मयावधविनेत्रातिथिः तहोचरः तथाचयस्यदर्शनमेवदुलीभेतदालिंगा। नादिहरा
 पास्तमितिभावः कथंचतदागमनकारणंकथयेत्यर्थः अत्यस्यापिस्ना नादिपूर्वं
 देवताराधानंदक्षिणंतेकतेपिपरमात्मानयनगोचरइतिकोयं विधिरितिगुप्तपरपु
 ठ्ठाभिलाषः ६२ वार ३ सुपलक्षणनिश्चयोत्तरकालस्यप्रियागमननिर्णयोत्तर
 सुरतसामग्रीसंपादनानिपुणत्वंतत्त्वमित्यर्थः मनोरथः मानसनाकल्पनाजातमि।
 त्यर्थः हारमिति. तारकाचक्षुतिरुचिरम्. हारं मुक्तावलिं. तारकीतीतिपाठेताराशुद्धाकां
 तिरस्याइत्यर्थः मुक्ताशुद्धौचतारास्यादित्यमरः कांचीलतैवतांनधत्ते. भाविप्रकाशप्रि
 यकरग्रहणादिलज्जयेदिनिभावः पुनरिति. किंचेत्यर्थः इतिअनेनप्रकारेण. उष्यते

ऽस्मिन्नितिवासः सएववासः प्रसादः तस्यालीनांतत्सेवेधिसखीनां निगूढा
 मितिशेषः कामानुरुपांमदनारुपांरुष्टानुरुपांवाक्तियोंस्यामग्रासंपादनरुपां
 जनौरात्रौ. निगूढत्वंचकस्याप्यन्यस्यज्ञानंभूयादितिधिया. कुर्वतातिशेषः
 एवंचसर्वकालिककेलिप्रासादस्यसखीसमूहंप्रत्यपिसुरतसामग्रीगोपने
 कारितयाऽतिशयितलज्जवत्वेद्यन्यते. साचितिर्यक् स्मेरमुखः. अन्यजज्जये
 तिभावः उद्धीक्ष्यतेऽर्थमित्यमार्गमित्यर्थः यद्वा. आलीनांकर्तव्यंकारगुंफना
 दिक्रियांवासकः प्रियसंधानदिनेतत्सर्वधिरात्रौ कामानुरुपांस्वाभिप्रायरुपां
 कृतोसाचिस्मेरमुखकथं अतिधर्तीरमाः मदतंगतमप्यकुर्वतिधियेतिभावः ।
 तिर्यक् स्मेरचसखीपरिसासभियेभावः समुद्धीक्ष्यतेपश्यतात्यर्थः ६४ द्योत्यमिति.

कुतुकात् मिथ्याकृतह्लात् मिरयेद्वत्नयेतिभावः कित्यं कलाकौशलमूदृष्टि
 तुं अस्यापेक्षयोतिभावः कल्हाराणं पमानां हारवन्मुक्तावलीवत् स्तजंमालां
 हारपदंगुष्ठादिष्वैचित्र्याग्नचित्रस्यार्थाद्वारभितिस्यचित्रत्वेन विलोकनीयता
 ध्वन्यते किमपि र्षत् तिर्यक्लज्जयेतिभावः वीर्यते प्रियागमनजिज्ञसये
 तिभावः सखीभूषणजिगीषमिषात् भवभूषणदप्यधिक कोतिमन्मदीयभूष
 णमिति कपटेताभरणं जात्यभिप्रायेणैकत्वं प्रतीत्यज्ञात्वा अनेन चेतोभवोप
 दृश्यतामावेदयतीति निगूढत्वम् चेति तस्य द्योत्यते स्मेरत्वं च प्राप्तोयं मत्स्यभुता
 समपशति धिया तेनाधिक मकमदनवत्वं यद्वा कथमियं सखी प्रतारयतीति
 विस्मयेन हासः अत्र कैतव यदेतलज्जावत्त्वं स्मेराननत्वेन समदनं वत्वं इति मथा

त्वम् ६५ कृतमिति धोरणीसमुदायः क्रमुकाणि वारिका ज्वेति द्वंद्वः कृतमिति शो
 षः स्फुरत्कनकेति देहस्त्रिषाकारणभूतया स्फुरत्यः शोभाः शालित्यः कतक
 केतकस्तत्कुसुमकांतिभिः तेन केतकपुष्पाणां स्वतो न शोभा शालित्वं मिति ह
 यते ताभिर्दिने दुःतिरस्मत्कृतमित्यर्थः ३ः स्यात्कषणिषेधयोरिति विष्णुः अकारि
 कृतं एतेन देहस्यातिशयकांतिमत्वं ६६ अभावयोरिति आवयोर्ममप्रि
 यस्पच द्वैते भेदे विप्रबो विरह दुःखं अद्वैते भेदे स्फीते अतिशयशालि परस्पर
 रप्रसादेनेति भावः स्मितं हसितं अप्योऽप्यवाक्षणे च न स्यादित्यन्वयः सर्वत्र चेश
 याः पृथगमुदाहरण दत्रैवेतदुदाहरणमयुक्तमिति प्रतिभाति ६७ ज्वम् मिति
 स्वप्नं स्थलेन स्वापयति मम मानसदने मतोऽसवविलोकनाय गंतव्यमिति त्यादि

कपटेन वरुलप्रकाशतया संतापकतया च भवत्यान निद्रेत्यादिकपटेन प्र
 दायो कुरमाच्छादयति भित्त्याद्यंतरिते करोति सूक्ष्मतासाचात्मप्रकाशकतां
 हनयति सांकेतिकं चेष्टितमहमत्रास्मान्निज्ञापयति नदरावायं नात्यद
 त्यपकुत्याः प्रकटपरपुरुषानुरागो व्यन्यते तत्सोभयप्रान्तविलोकनार्थं नि
 रंतरं पाश्चाभ्यां परावर्तितां गलतिका यस्यां त्रिक्रियायां तथा प्रियागमन
 संभावनया संतोषेण मुखस्यातिप्रसन्नतया चंचलकायोलघुति चंचल्यं
 परिवर्तनैः ६८ चोलमिति निचोलः उपरितनतः निचोलः पृष्ठदपरदस्य म
 रः नीलत्वेन घनांगधकारगमनयोग्यता गौरांगीत्वं वा ६९ पूर्वोक्तवासन
 या वारेषु कान्तागमननिष्क्रयोत्तरसमयेषु यत्तु वस्तु मनोरथं अभिलाषं

द्योयमनोरथमभिलाषंयत्. यदर्थमित्यर्थः न वितनुतेन करोति. तत्किं न कि
 मवात्यर्थः एवं च देष्वाभिलाषविषयं सर्वमिति भावः सदा साकतेति. निरंधराज्ञा
 कप्रियत्वमित्यर्थः वनेति. मरोरुषोत्कर्षः अरुकारः आत्मनीतरा एव अधिकधीः.
 मध्येनेति. क्रुषिमेति वयेति. वयः संधिमनयाः वयवयोष्ठाभावात्क्षणात्वमस्यु
 टमिति भावः कांतिमिति. संपूर्णतारुण्यानुरयादिति भावः लास्येन त्येद्रुहिमा।
 अभ्यासविशेषः यद्वा विलासे च मत्कारविशेष इत्यर्थः घटिमाज्जिहत्वादि
 कं. स्फातिमा प्रागल्भ्ये तेन मुग्धात्वादेवेति भावः मज्जति लीनं भवति. तेन बहिर्ग
 मनाभावोद्योत्यते. अत्र कांतिमा स्फातिमा वक्रिमेत्यत्रे मनिच्छित्य. संपूर्णनाहं।
 कारोद्योत्यते ७० यदपीति. वत्सवत्वेन तिषेधा योग्यता. अनेन मदनवत्त्वं च।

न्यते ७१ वप्सुस्येति वाशब्दः समुच्चयोर्य लास्यंतौ र्यत्रिकं न त्यं वा कातः न तु प्रि
 यः कांतेन स्तुति करण दायांतनस्तासाद्ध धन्यत्वं मेदयितस्य त्वम्याकापि नापि
 कास्वप्ने नापि स्वप्नावस्य याप्यिष्ववणमार्गेद्गोचरं अतं करणपद्धतिं वानगच्छ
 तितस्य तादृशस्य मस्त्रियस्य मेदग्रहो विशेष ग्रहः अर्थादितरनेयिकाभ्यः तस्य
 स्तुतौ हेतुत्वात् तं विनापि कथं स्तुति स्यादिति भावः स्तुतः सप्रतियोगिकत्वादिति ना
 त्यर्थे एवं चान्यागनाना यकानां इतरनायिका दर्शनादिसत्त्वात्तास्व धन्यात्वं स्वस्मिं
 ष्वधन्यात्वं न्यते ७२ स्वीया इति विलासहेतुकशब्दपुनरेव लाकार्णभरण
 स्वर्णवलयशब्दौ न विष्णाम्यति यासां ताः स्वायग्रहे एव संति तेनापासाभावोद्भूत
 नो तथापि कानने भयजन केपि पुरपथे जनाकीर्णोपि एतेन भयलज्जा योस्या।

गादासत्पातिशयोद्धृत्यते. सौधेज्जसदेविसखासयं महामपि. अनेनायितदे वा
 अनेन समीपतरवर्तिसखासन्निधानानं बलोनमुचितमनुचितं वेति विवेकवैधु
 र्या दुत्मादो व्यज्यते इत्यपिकेचित्. भ्रास्यंतीति पाठे मोपरितो भ्रास्यंतीममप्रिय
 स्पृष्टिमानमुचती सन्वयः तेन चैकत्र विज्यात्यभावा दुत्माद एव व्यज्यते. भ्रास्यं
 त्याममेत्यपि पाठः व्यंग्वतुल्यं म ७३ संसेवेति यासां स्वयातां परकायानां च ह
 विलासास्सुधासमुद्रसंगमदेशवशाच्छिन्ननदीप्रवाहलग्नकमवेत्सुपरोर
 मणायश्चमत्कारायेषां तादृशविचित्रानानाविधोत्कर्षशालिन्यो मन्मथकला
 रतिकेत्विकलास्तासां प्राकघरूपकार्यार्थं प्रतितमंदिरं संत्येव. एवकारः सौल
 भ्यं द्योतयति. एतेन मन्मथकलावैशद्यस्य यमुपन्यस्तत्वात्किं कारणमित्यसंग

तमित्यपास्ते. तादृशप्रवाहललम्बत्वेन चंचलतात्कादकावे. एतेन सागरस्य स्व
 तोषु सरणरूपात्रोतोऽसंभवात्सोतः पदं चिंत्यमित्यपास्ते यद्यपि संति. किंतु त
 थापि युवाचितहरं वितं मपि ददात्येव. इदं चित्रं चित्तहरमित्यनेन शरीरकरा
 णेपि न वैरस्यमावहतीति हृत्यभे एवं च विनापि द्रव्यदाने सुलभतरेव कंगना
 सत्वेपि विहितरद्रव्यदानेनापि मभजने किं कारणं तत्र जाने इत्यर्थः पक्षमप्ये
 वेति यथाश्रुते व्याचक्षुः तन्न स्वीयापरकीययोर्द्रव्यदानाप्रसक्तेः वैष्णोतरस्या
 पिलस्यत्वाच्च ७४ स्वयति अभिसरणाभिसारणायतरव्यत्वमित्यर्थः सम
 यानुरुपेति तनीलादि. प्रकृतएवक्रमइति. भर्तृशुश्रूषादिरूपएव. ननु समया
 नुरुपवेषधारणादिः अलस्यतासंवापदकस्य ज्ञेताद्याभरणग्रहणस्य स्तीयाभिः

सारिकायामसंभवात् अतरापरकीयाभिसारिकामभिधायज्योत्स्नादिभिसारि
 केत्यादिभेदत्रयंतस्याएवकथयिष्यतिग्रंथकृतं नचदिवाभिसारिकोदाहरणे
 शुद्धांतपरोपावातात् स्वीयाभिसारिकायाअघेतेभेदाइतिवाच्यं शुद्धांतेजा
 रेणापिसहसंगतः संभवादितिभावः वस्तुतस्तस्याअपिगुरुजभप्रतिबंधादिना
 स्यलाभावादेहेरस्यभायेतादौसकेनकरणेलेज्जावशात्दात्मगोपनायतया
 विधविषादिकंबुक्तंमेवचसत्कारिचेतिवयंप्रतीमः इतीति आकारिकेत्यर्थः
 विद्युत्सदेनक्षणावस्थयित्वं तच्चशोभागमताहतांरुमपति ननुचपलया
 सहकथं गंतव्यमलममनआहमहचरीतिः सहस्यायिनासखीरात्रिः स्तथा
 चतयेवसहगंतव्यमितिभावः ननुसदायसत्वेपिशुभसमयाभावस्येतआह

एवं ज्ञ इति भाग्यज्ञो ज्योतिर्विदित्यर्थः एवं चैतदाज्ञो ज्ञेयं न विधेयमिति भावः
 ननु तत्सत्त्वे पिशकुना माव इत्यत्राह वाचमिति श्रील्लो रवेः चोरीति प्रसिद्धं न तु पा
 द्यः मांगलिको मंगलप्रनयोजिको एतेतच्चेतनसिमिरस्तोमोपिमंगलं वक्ति कि
 मुतससत्त्वोजनप्रतिवाच्यमिति भावः अतः प्रियतमतिकटगमतावसंरो
 जात इति शेषः ननु लजावशात्कथं गंतव्यं अत आह विमुचेति अभिलषित
 प्रतिवेधिकां भयो सर्वात्मना त्यक्ते दशोतमये पिप्रियाभिसार उचित इति भा
 वः ७५ मीतासीति भुजगात्पदस्पर्शात्सर्पात् नैव भीतासि. एवं च तत्कार्यकं
 पादिकं दूरापास्तमिति ह्यस्य ते. भुजगपदेन अयं पश्य परिहरणीयत्वं भयजन
 कं वाच्यं. मधुन स्यादपरिहरणीयस्य भयाजनकस्य निर्भिवद्भिः भयं करै रितिः

भावः अतृभिनासि साद्व संनप्राप्तासि. अत्र तृभिनासाति युक्तं पञ्च चसिगकस्मिन्
 भयाजनकेचः साचिवदनातिर्यङ्गमितवनैदना लज्जयेति भावः किमाचरासि. तथा
 चान्नरैवमेवशरणमिति भावः समानलज्जामदनत्वे स्फटं ७६ स्फुरदिति. अथति
 म ज्ञोयदिमनोरथः अभिनाषरावरपः स्पेदनोनस्यातगमतसाधनमित्यर्थः म।
 नोरथपदमत्संतदुतगामितामावेदयेतिः सपदिनस्यात्. विलसदुरसिजभारभंगशी
 लांगीपल्लवमृदुमयोग्यनानिशापदेन बहूक्तेषो नागमनं बहवचनेनपदि सेख्यादि
 निर्वधनैवागतास्यात्तर्हि कदाचिदेवन बहवोर. तस्मादभिलाषेणैरागतेति दूयेते.
 ७७ रभसादिति. विमार्ग इति जनलोचनाविषयमार्ग एवमार्गः रभसात्प्रियदर्शनो
 कं ठं वेगतवनिनानां अनुणविशेषवन्नापिकानां. विस्पवत्त्वान्. प्रकाशकः एवंचा

गमनायोग्यसमयादिकमेवास्माकं गमनादियोग्यमिति धन्यतैचंद्रेति ७९ अंग
 केषुचंदनं वित्यस्य विहस्य सुधानिधिदीधितिसमतपाहासस्य तत्प्रभावाप्रायाः
 अत्यंतालसतासेपादनापहासः विनिर्गतायाः प्रिये प्रत्यभिसतायाः कप्रत्ययेनांगा
 नामल्यत्वेताभवरूपं व्यज्यतेः मनोतिहंतुं नायकं प्रतिमनो गमयितुं प्रेषयितुं क
 वर्युपरिवेगेन वारणैः प्रापयितुं कुंदानितिः कुंजनितिः कुंदानिविकासयति स्मेति
 भावः विजातीयकुसुमसंमनस्ममार्दर्शनपथंगच्छेदिति धियेति तत्त्वअत्रार्थेति ह
 तार्थताः केचितुनिहंतुं व्यादयितुमित्यर्थ इति तत्त्वसम्पगाभाति ७९ व्यभिचारणी
 विलोचनयुग्मं सूर्यचंद्रविकाशिभिरंबुजैः कमलैश्च नोपमेयं यतोऽस्य तदुहयेना
 वेकासः कितुकेवलेनिविडांधकारावविकासः अत्र नज्जहयोपादानांचित्यप्रत्यो

जमम् ८० पत्नीनामिति. पत्नीनीचजनवासग्रामः तासामधिपस्येति. बहुलै
 कत्वाभ्यांभाष्योक्तार्थोच्यते. निमंत्रस्यापहिरिहायत्वेया. तदीमणकजद्वयं चेधि
 कौमुद्युत्सवादिरूपपर्वोत्सवेऽभंत्रणेनातेसतिस्पग्रहस्यातामिति शेषः ग्रहज
 ताः परस्परं संपादितोद्योगेयश्चामवतितथापादः अग्रेसांतरामित्यर्थः प्रस्थिताः
 पत्न्याधिपसदतमिति शेषः अत्रांतरेण तत्समर्थः सध्याजं किंचिद्यदि स्थित
 योपि सर्वतो विलक्षणः कंठग्रहश्चाश्लेषो विनयने. अनेनालिंगने अवसानाभा
 वो व्यज्यते. ८१ चोलचोलेति गतिविशेषश्चंचलं शैलोननस्य वाचमत्कतिर्यस्यत्र
 चोलेति निचोलेत्यर्थः नामैकदेशेनामग्रहणत्. चिचोलः प्रच्छदपरः अनेन गमनौ
 तं यं. तदंगसंगोनशोभावत्कोचोलताया रुकारो यश्च. लतापदेन गुंकारे भ्रमरर

णितानुकारितं न्येचत् गाढोनीचैर्गन्वा न्यङ्गाचवर्वाइत्वास्सुरित्यमरः यः कंचु
 कंबंधः नगंधिः नयाबंधुरारम्भान्भ्रा अत राव वलंतास्फु यतियक् प्रसारिणी वावत्ती
 नकुंभेभ्रतिर्यत्र अत्वलचंचत्येन व्यक्तभूषणतया प्रकटकातिगमतौ सुकरेन वि
 स्फूर्तेताशाघ्रागतिपत्र अतएव चंचलामिस्वर्णभूषणानियत्र क्रियाविशेषणमे
 तामि कृतिनः अनिर्वचनीयसंपातिशालिनः २२० प्राकाश्यं प्रागभ्यं मुग्धाया इ
 कवेभि लज्जाप्राधात्येनैत्यर्थः प्रस्याममिति हेजावित तेनोपदेष्टा हृत्वं वल
 येकंकणैः प्रस्थानं कृतं एवं च तात्कालिकविरहजनितनितानतानववशोदेकम
 पिकंकणं तस्यानेस्थितमिति भाव किंच अस्मैः रक्तैः विरहदाहवशात्रिरंतरं गतं य
 द्वा अस्मैः अनुभिरित्यर्थः धत्येति स्त्रात्वेन मत्प्रतीक्षाकारित्वेचित्येपितरकरणे

न विजाता यस्य तव सत्तु तदनुचितमेवेति ह्यन्यते. चित्तेन गंतुमुद्युक्तं तेन प्रियसम
 स्थितिमत्वे पितृस्य श्वास्थित्यभावो ह्यन्यते. या तु दर्शनात्तरे गंतुं समं परस्परौ क का
 लं. गंतव्ये सति प्रियतममंतरा स्यात्तु मशक्तत्वादिति भावः. प्रियस्य को न स्य सु
 हृदां बलयादीनां च सार्थः समूहः किमु त्स ज्येते इत्यन्वयः यद्वा. अवगतपति विदे
 शगतिमतिर्दयिता दयिते प्रत्याहः हे जाविल प्रिय जीवितास्त्रियः एवं चोपदेशो हर्त्वे
 अर्थाद्वलयादीनां त्वयि या बुनिष्ठितचेत सिसति सर्वे बलवदयः प्रस्थिताः एवं
 च तया गतव्ये सति त्वत्स्थानसमप्रस्थानकरणत्सु हृदामेषां सार्थाः किमु त्स ज्व
 ते. एवं त्वत्स्थानज्ञानमात्रादेव बलयादिभिर्गते जीवितेनापि गंतव्यमिति विद्योप
 दर्शनरूपा वेषाद्योत्पत्ते. यद्यपि प्रियपदैक्येन पदत्वे तथापि विरहिना यिका वाक्

त्वाददोषः ८३ ननु क्ता षा विधाना विषयत्वे बोधो तर्ही बोस्तु तस्या इत्यत आह- तस्या इति-
 त्तणं त्विति- दणोत्पुपल दणं प्रोष्यत्यतिके तिलस्यतिर्दशः प्रवत्स्य इति पागुचितः प्रा-
 णोश्चरेति- इष्टरत्वेन नियोगात् न हं त्वं निर्गमाय विदेशागमनायः विरहदुःखोद्रेक-
 षं जकं गवरो धवणात् किमपि इष्यते अव्यक्तं वेत्यर्थः नत्यति- पृच्छति वदनं चम्रं
 चकारः लज्जया किमपि वक्तुं मशक्तं वनिति भावः तस्यास्तुरष्मां स्थिता वपि आली-
 पलमकरीदित्याह- आलीति- पुनस्त्वर्थः आलीत्वित्यर्थः निर्भर्तंगत्वे लज्जानिकुं जं
 अनेभस्वसजातीयवहललतापरिवृततया क्रियमाणकपटस्य प्राकव्या न हं त्वं घोते-
 वसंतसमवगत्या ये स्यास्पतीति धिया वसंतवशादुन्मत्तको किलस्य कलशदेवि-
 स्तारयामासेत्यन्वयः ८४ गंतुमिति- निश्चसितं जलमित्येकत्वेनैकोपि निश्चासादि

नीभूदिति व्यज्यते प्रश्नसमपसजातमूषविशादिति भावः परंतु कचः केषाकलापे
 कदशाः कच इव कचर्षितुल्यः मूषविशेन वेलांचलविस्मसनाभालस्यलांजगाम
 आ पुर्विपापठितुं किमु एतावदेवायुः किमु अधिकभक्तितवेति निष्प्रेतुमिति भा
 वः कचोभालस्यलामिति स्त्रीत्युच्चाभ्यां आ वयोतारिवतवामि गंतुमनुचिन्नमिति
 व्यज्यतेः अश्रुण्णमप्राकद्येन लज्जावत्वं मूषावत्येन मदनवाधावत्वं व्यज्यते तेन
 मध्यात् २५ नायमिति यद्गुणोपतेतास्माक्यद्यायदुपत्तित्वेन पारलौकिकसक
 लवतात्यगिषिभमुचति तनुपदेन स्पृहण्यत्वं अतो वक्ष्यं जलिदीनाश्चामि
 सत्त्ववदसशपथं वदतां वलादिमतोद्देशेन दीयमाने किमिहैव परलोकेऽपि स्यादि
 त्यन्वयः अत्रयपोक्तैर्नवस्तुनात्वद्वियोगिनमन्सरणमवश्यमिति विज्ञाययचोचि

तमान्वरेति व्यज्यते. ८६ न्यस्तमिति. २ हेकांतेति संबुद्धिपदानुपादाने दुःखोद्रेकमा
वेदयति. पन्नगत्वेन भययोग्यता. मृद्धीत्यनेन भानिष्कृत्यत्वे किंच गुरीः श्वसुरादेः
भक्तिस्तदासोकारित्वां वैशेष्येण त्यक्तं गुरुत्वेन माननीयताः तातिः स्वकुलमर्यादास
क्ताः एवेत्यभिहितं किं न दुःखं तं पापं क्लृप्तं अपि नु सर्वमेव क्लृप्तमित्यर्थः तत्र तत्र
स्वयि प्रस्थिते प्रस्थानोद्यते. अंगाणां. शतयातनाः संख्यातो ब्रवेदनाः रौरवस्य
नरकविशेषस्य संवेधी क्लृप्तो विन्यास इत्यर्थः कुंभापाके पराभवपीडा भविष्यति
इदं युक्ते समंजसमित्यर्थः अंगादीनां प्रत्येका एराधित्वेन प्रत्येकं दंड इति भावः
मुप्राणमिति. भवद्वियोगमासाद्यैतद्वलयं सौवर्ण्यमिदं कं कणं. एकत्वं प्रविवक्षि
तं वा. सहसाऽकस्मात्. त्वद्वियोगज्ञानमात्रेणेति भावः मास्यति हस्तादृहिः एवं च तदा

नी यच्चावसराभावोऽप्यते. अतस्तद्विरहजाततनुतावशादाकस्मिककणगमे
 त्वेत्नंगलैकरतयामयातयावस्यानुमप्यकत्वात्. मुद्रोऽंगुलीयकं बलयाय.
 एकवचनमनेककंकणधारणासामर्थ्यात्. करयो रिति द्विवचननिर्वाचनानर्ह
 त्वेत्वं जयतिः ८८ पतिः शयनमिति. परनायिका लिंगनवशात्कचमुद्रितोरस्थानः
 एतेन प्रत्यक्षदृष्टापराधताः वचनामृतैः अमृतत्वेन प्राणप्रदत्वः वामभुवा सुंदरभु
 वा. सुभगारमणायायास्मितद्युतिः एतएव चंदनस्य पकजरूपोद्भवः अत्र सुभगत्वे
 न दुर्लभत्वं द्युतिपदेन कांतत्वात्तभयहंतनिवारकता. पंकत्वेन गाढताः इवत्वे
 नेसारता. प्रसन्नविलोचनन्यमत्कृतः कटाक्षरूपैः कमलैरित्यर्थः अत्र विलसत्वे
 न देह्यं. अंबुजत्वेन सरसत्वं. तेन कोपोदयाभावः अतपीत्यादित्रयेण भस्मति प्रा

मः एवेचप्रत्यक्षदृष्टापराधेनिष्कयटेचंविधव्यापारकारित्वेनोत्तमात्वे १९ कंते
 ति सापराधेकंति सांत्वनाद्यकृतौवकिंचुकस्पर्शकुर्वतिसति कोपेनवक्त्रीकृत
 ग्रावयाकोषेतकषायाः अतएवमन्मपशरवक्रराः तच्छरणेनूतनपत्त्ववत्
 रूपचत्वेनारक्तता यद्वा कोपकलुषितमन्मपशरवक्रराः मन्मथीयत्वेनदुःस
 हताकटोत्सोकराः मुक्ताः अंकुरत्वेनतीक्ष्णता साकृतेसाभिप्रायेचादुचचनरच
 नाकारिणिसतीत्यर्थः इषद्वा सएवप्रसारजन्माकेसरं यत्रतादृशवचोरुपमाङ्गी
 कस्यधाराप्रसृतिस्तयाऽलसार्निभरोः माङ्गीकत्वेभोन्मादकता अलसत्वेनस
 विलासता इदंश्रीकाचनानिर्वचनीयाप्रीतिः मयोरथसंपादकतयाकल्पल
 तेवमहादानीकृताप्रीतेः सर्वाधिकत्वेनदर्नेमहता २० प्रत्यानेति कमला

छायाऽतपनिवारणाय. प्रस्थाने उद्यानादिप्रयाणवसरे. तज्जातीयैर्नेव न
 स्पृशेत्वाकरणस्त्रियस्यातिशयितप्रेमवत्ता. तस्मिन्त्रयिविदुमप्रवालस्य योरवो
 निष्पीसस्तस्य यानदीतस्य रिंछंतः शोभाशालिनो ये तरंगास्ते मोभ्रमिरावर्तः तत्र
 भ्रांते भ्रमणं प्राप्ते अतएव त्वांते गानं यत्सरोजपत्रे तत्सदृशया. अत्र विदुमय
 देनारक्ता. रिं गतरंगे त्यादिना चंचलता. भूयः वारं वारं अत्र संवृधनुषा राने
 न नायिकाया अनुचितकार्यकारित्वं व्याज्यते. २१ प्रसंगात्सत्त्वादा निरुपयति
 विष्वासेति. उपालेभः सनिंदवचनं तत्तनकनकोति. उपकंठः सनिहितप्रदेशः
 कतककुचत्वेन गौरता. महीधरत्वेन काटित्योत्तुंगत्वे. उपकंठपदेनाय परिनायक
 करस्पर्शायोग्यता ह्यन्यते. मकरिकायत्रा वलीः उत्त्रसत्प्रमोदकुचस्पर्शभसरोमा

चमित्यर्थः प्रियकरत्वेन लेखनौचित्यं रहसिः एकातेन नायककरसंबंधौचित्य-
 जघानः अन्यदेवालिखतीति धियेति एतत्परिहासोदाहरणमपि वक्तुं शक्यं य
 रिहासपदेन शाब्दे मगद्यत इत्यपि केचित् ८२ साद्वेति तनविवेकशब्दशब्दितेपे
 धरासंपातकरणकभूवलपश्रावनेन यत्नमत्सखातेन स्ववत्सहृदयत्वनस्या व्यस-
 ते सातिशये ज्वेहंत द्विषयं वहति नद्युक्तमेव तथाविधोद्दीपस्यागणनात् तथा
 नुरागिण्यमपि अनुरागात्रेति भावः एव चानायकसहृदयात्तु दुर्हृदय इति
 सनिंदवचनरूपोपालेभो व्यन्यतेः ८३ सानंदमिति हेञ्जालिः क्लृप्तदर्शनापकं
 जंगघ इति वक्ष्यमाणं विचारयेथाः तदाहृत्यामिति सशशाभ्रमरादिवाभ्रमति
 एवं च त्वद्वदनाभिजवसौरभलोभागतोलिनिनदेः सर्वोपित्वांज्ञास्यतीति भावः ८४

त्रौतुचंद्रिका त्वादनचपलेचंचुपुरापिष्णुनाः रात्रिरात्रिजातनिखिलवृत्तान्तवेदं
 काः चंकोराश्वरात्रिव्यापारेण चकाराः भ्रमंति एवंचलद्धदनचंद्रिकायाना
 गतपकोरचंचुनितदैः तत्रापि सरावदोषइतिभावः अत्रसमासोत्सामुखरदुर्ज
 नांतादिशभ्रमणेनदिवागतुमशक्यं अत्रसागंकारित्वंसवत्रविज्ञातार्थावेद
 कत्वं मधुलिङ्गेनोद्धतत्वंवक्तव्यावक्तव्यविचेकविधुरत्वंचव्यज्यते रात्रौचपल
 चंचुपुराः त्वादरपरकायामिकाभ्रमंति एवंचरात्रावपियामिका दिवद्रभयव
 त्वाहुमनमनुचिते एवंचतथागतव्यं यथाकेनाप्येनज्ञायतइतिव्यज्यतेकेचि
 तुमधुलिङ्गकोररादाभ्यागानाधरयानलोलुपतरुणप्रतीतभूपवाधकत्वमित्या
 हुः २४ आगारेति अत्रलोकभर्तलेनलज्जाहेत्वभावेः सखाजत्वेनावस्योत्तरा

नाहता अचतयाहसितेन मत्प्रियनामायामित्युक्तमितिभावः २५ भूसेज्ञैयेति
 अववागभावपूर्वभूसेज्ञाज्ञापनेनाधारदानवशानदेशज्ञायनमावेद्यते. चिरापद
 शानप्रणहयमानत्वेनवचनासामर्थ्यं यद्वाधिरायेतिनस्त्राकरणेत्वेऽचोतेनज्ञा
 वशादाननम्रल. अवदशानदेशप्रदर्शनेनपरीहासः २६ दिव्यंवारीति. सुरधु
 नामौलावित्यनेनस्त्रेहवत्तयातदभ्यासवत्तयाजलदिव्यंननिर्णयकमितिभा
 वः २७ यंशायप्यविशेषः एवमग्निदिव्यसर्पदिव्यंचननिर्णयकंतस्यनयनत्वेन
 तदभिमतविधाननिषण्णला अहर्निशांगसंगितयाभुजगत्स्यत्वदधीनत्वेत
 लदुभाषसंयादकत्वाच्च. एवंदिव्यादिविधानपरिहृत्यहाण्यहारंसिद्धचतुस्त
 ह. शैलभूत्वेनकठिनहरयात्वतंनपरिहापसयोग्यताघृतत्वंनचौर्यमिष्याला

पादियोग्यता. ८७ असंगाद्वीतिरुपपत्ति. द्वयिति. इत्यरचनाविशेषविषय
 नैषु एव तान्तर्यः अचसाति. समायातीत्यर्थः उदधतिप्रवर्दीभवति अनेन
 गयोग्यताः अगमवबाधकमाह. चपरं मनोभूः तेनानिवारणीयता. चंचलिरूप
 तीर्थः विजयसाधनसिधोत्तेभावः एवंचागमनेविषमशरत्वाशरैस्ताडयिष्य
 तातिव्यज्यतेः वायकांतरमप्याह उक्तं प्रतिज्ञातं अर्थान्नायकसविधगमनं त्यज.
 एवंचालामने प्रतिज्ञाभंगरूपं महद्बाधकमितिभावः कर्तव्यमाह नस्मिविति. ह
 तातिपाठेनायकोक्तिरियहेद्युतिरन्याद्युदंचति अतस्तद्वशाकरणातिद्युणं यदुक्तं
 मदग्रेप्रतिज्ञातं तन्नत्यजसर्वस्मत्त्वानुतिष्ठेत्यर्थः नन्वविस्मृतं चेद्व्यामितत्राह त
 स्मिन्नुक्ते मनः रक्तं आसक्तं रचयतः तेन तदयुसंधानपूर्वकमेव गच्छयेन विस्मर

एतन्नभवतात्पर्यः ९८ चक्रेति. काचिरुतीकृष्णं प्रत्याह हे कृष्णसाचंद्रमुत्वीधाना
 भूमेलेषदीपकलिकाचक्रे अतेनरमणीयज्ञातिशयः तस्याश्चदेववशात् एवं
 चतचनापराधश्रुतिभावः चरमाविदशासमुन्मालतिउदेति. तत्ततोविहेतो ब्र
 मः वडुवचनेनविज्ञापनफलसंपादनोचिताव्यज्यंते नतेनशिरसाप्रणामपुरः
 सरमित्यर्थः सहसातत्कालमेव तेनविलंबासहिष्णुत्वं अंधंलावण्यसारसंसा
 रादर्शकंतमः तद्वृषं यथानभवतितथाकुर्वित्यर्थः एवंचत्रिभुवनाभिरामासात्
 त्रसादंविनानजीविष्यतीतिव्यज्यर्त. अन्यापिदीपदशानिर्वाणंयातीत्येहेनप्र
 काशयतीतिलौकिकं ९९ नायकनिरूपणेउपोद्घातसंगतिमाह शृंगारस्येति.
 उभयनिरूप्यत्वान्. उभयनिष्पत्तान्. उभयनिर्वाहपणाधीननिरूपणविषय

त्वादित्यर्थः नायकी यष्टं गारालं वननाकयकनिरूपणमिति भावः विधिवदि
 ति वस्तुनस्तु त्रितियोगिकपाणिग्रहस्य भिन्नत्वान्नैकं पतित्वमिति बोध्यं त्वं पी
 श्वेति पायूषममृतं शिशिरस्निग्धान् शाललसोऽन्नं स्निग्धं तु मसुरं सोऽमि
 ति शब्दार्णवः सुधासीकरान् सुधाकरणं सिंचेति मार्गमिति शेषः स्वर्वाहित्वेन भु
 वि सेवककरणसौक्यां व्यज्यते सेव्यं स सकलजनविदितसौकुमार्याः अत्र शैल
 सुतेत्यनुचितं यद्वा सर्वकालिकहिमाभ्यासवसयोऽस्मत्पातिदुःसहस्यं व्यज्यते कां
 क्षिद्वाप्तिः १०० सार्वकालिकेति दक्षिणेन त्रिवारण्यसत्येन नाश्नविधिव
 त्याणि ग्रहकेरुपादिहीनलया नापिकाया मनुजुरागिण्यति वारण्यविशेष इत्ये
 ष्यति अतिसुमारप्रियाश्च संभावयति न गमनावसरे रात्र्येवादीत्यार्थः

यते. एषांस्तज्जननात्वेविस्वमं प्रार्थनोचितं व्यज्यते. वर्त्मनू मागंलघुता अत्यन्ता
 त्वेदंश्रमं. हेदंडकं दंडकाश्चिवनविशेषस्य संज्ञा. क्वचित्तु दंडकावनेति याः तत्रेव
 तं संवोधनं १०१ सकलेति समः अन्यूनानाधिकः सहजः अत्रिमः कार्यानुरु
 पनायिकानुरागवत्तु चतुष्टयसापसमेति. क्व त्रिमानुरागाशठ नरासाय सहते
 ति. एतत्पुर इति. एनाकिंतावलोकयतीति नादिनं किंचिन्कृत्स्न आह. पुरः अग्रे
 स्फुरं त्यनेनातिशयितसौंदर्यं व्यज्यते. रत्याकल्पहृत्केत्यर्थः अंबुरुहत्वेनानंद
 ऋवतावेद्यते. वपुषाकरणेन रोमांस्त्वेतेनाच्युतेन स्थितमित्यन्वयः यद्धारोप्रां
 चितेन वपुषा उपलक्षितेनाच्युतेन स्थितमित्यर्थः यत्त्वत्ररतेरेकत्रापयार्था
 रसाभावसत्त्वमितितन्त्रः मनामिकावडनायकविषयकरतेराभासत्वेमानाभा।

वात् नन्वानेकपरनामिकाविषयापाधर्मशास्त्रनिषिद्धत्वेनतयात्वमिति
 वाच्यं अनेकत्वस्यतत्राप्रयोजकत्वात् कामशास्त्रावदिविरुद्धरतरेवाभास
 स्वप्रयोजकत्वाच्च अत्रोदाहरणेनायिकासुदरकीयात्वप्रतिवादकत्वाभावा
 च्च मुनिगुरुपत्नीगतायांचवत्तेराभासत्वमितिभरतसूत्रेउक्तत्वेननायि
 काविशेषविषयकरतेरतयात्वेनदोषलेणाभावाच्च अत्राहुःमालनहेतु
 प्रतिसंधानसत्त्वादिगलितवेद्यांतरत्वाभावेननास्यसहृदयेति १२ भूयो
 निःशंकेति बहुतरनिर्भयापराधजनकत्वेसतिबहुतरतिरत्कारागणकत्वे
 सतिविनयापरायणत्वमित्यर्थः निर्भयेत्यनेनशाठ्यदासः सत्यतेनवि
 शेषणभावप्रयुक्तविशिष्टाभावतयातत्रिरासत्याहुः द्वितीयसत्यंतेनमात्रि

११
४७

नायकमुदासः दारतीवारितो परिजनेरिति शेषः ज्ञात्वा संभाष्य मदिंगितज्ञा
 नायकुरतः व्यवहिते प्रादुर्दृष्टिः मुक्तं नावतो पित्तस्य पापीयसो विरहेण
 काष्पहिलिते यद्दारात्रौ नालं कृतं स्वप्नादि त्यागमात्यक्तं यद्वा विरहेण
 सद्यत्वात्यक्तं अन्वेषयेत्यास्यलविस्मरणतदज्ञानाद्वा तदन्विषणं अत्र
 नकरादिवंधनत्वेनायकारित्वं द्योत्यते निवारितत्वं विनयपरायणत्वे
 स्फुरे एव १३ कामिनीति सापेराधत्वे सति वचना निपुणत्वमित्यर्थः मो
 लाविति दाममालां भालफलके फलकत्वेन विशालतातया लिखन
 योग्यताः मगदशः मगदयतीति व्यस्यत्याततक्रिया एवानमनेन व्यज्यते
 वामभ्रुवः कुटिलभ्रुवः तेन वचना योग्यत्वं व्यज्यते एतेन मगदश इत्येव सि

४७

दिवामभुवश्चतिव्यर्थमित्यपास्तं. पाठत्वंचात्रस्फुटं १४ शंकेति. यत्ररते. भय
 प्रखलितेनतयगप्रातत्वेनतप्रेक्ष्यतेः. प्रखलितत्वेनप्रसारणमावोव्यज्यते.
 पत्रत्वके पूरनादकृतवाहुभयेनकृतत्वभक्तिंअकस्मिकंताज्जिष्यते. भय
 स्पचकिताश्लेषाभावेहेतुत्वं. यत्रचशानैर्नलग्ना. अपिसुष्टलगादशनाप
 त्रक्रियामांतया विंवाधरोनपायतेः किंच. पत्रमणितंरतिक्रितंनविधी
 यतेननुत्पाविषयीक्रियते. कचित्तुविधीयततिपाठः सर्वमेतद्यस्यनका
 मिकत्वात्. तत्किंरंते आचारविनाशकत्वंस्फुटमेव. अत्रनादेनातदितर
 कामिनामात्राभिधानात्. पाठत्वव्याप्यमेवात्रानुकलत्वमिनामात्राभिधा
 ना सत्त्वाद्धिगलितवेद्योतरत्वाभावात्कथंरसपरिपोषश्चिद्विभाव्यमिति

केचित् १५ चतुर्द्वेति. अनुकलतादिभेदेनानदितरकामिनामात्राभिधानात्
 शठत्वव्याप्यमेवात्रानुकलत्वमित्यप्याहुः कांचीति कांचीमधुरशब्दैः कोम
 लनामेः कांतिर्यस्मिस्तं घद्वा. कांचीमधुरशब्दैः कोमलनामेः कांतिर्यस्मिस्तं.
 घद्वा. कांचीमधुरशब्दवच्चतकोमलत्वेनाभितोभायुतं स्फुरदृष्यमाननाभि
 त्वादितिभावः पारावतद्वनितैः तत्सरशद्वनितैः चित्रोत्तानानात्वं प्रापिता कंठ
 पालिर्यत्र तं तारमंडकलादिविविधमलितवातुर्यादितिभावः पालित्वेनर
 मणीयता. पुरवं चंद्रचंद्रिकायानार्थं चंचललोचनवकोरं. ३ अंतत्त्वादितिभि
 र्लज्जाभावः अनेगरेगंसुरतं अकथयिष्यिअन्योगनारतादितिसौभाग्यशा
 लित्वं. आशास्महे प्रार्थयामः १६ विधिकस्त्विति. वस्तुतोत्पलितशांतदंतो

दत्तानां प्रत्येकमनुकभादिभेदेन षोडशते घृतममध्यमाधमभेदैरष्टचत्वारिंश
 न्नायकभेदाः अन्येपि स्वममृष्ट्याः चक्षुः प्रांतमिति. षोणारविदग्निपंकोषवा
 शात् नोच्चैरिति शने सुवदत्येवेति भावः चाडीनां कलकवलः शयनसमापदे
 शप्रातिजत्यरुष्यवशात्. भ्राजंताकपोलघोतिः तस्मावर्णयस्य. आनतेनः भ
 याच्चिंतयावेति भावः शिरसेति. उपलक्षितेति शेषः गुफतातस्मिन् यस्मिन्ति भा
 वः १७ आस्पसितिलास्यंगीतादियद्वाः लास्यपदेन प्राकघंलस्य तवदपित
 यापि. क्वापित्तनयनाविषयीभूते प्रदेशे स्थितं स्यात्ताम् एतेन मनोभा
 वग्राहकत्वं व्यज्यते. उद्यमउत्साहः मकरिकापत्रलेखरचनाविशेषः धोरणी
 संघातः सायंतन इति सर्वत्रान्वयि. धूपः सुगंधद्रव्येणा अधिवासः एवं चैतादृश

सामग्रीसत्वात्. अने किंभावाति द्रष्टव्यमित्यतोपि मनोभावग्राहकत्वद्योत्यते.
 कुंकुमादिरचनाविशेषः धोरणीसंघातः धूपः सुगंधद्रव्येण धिवासः नायक
 स्यत्त्वतएव रामर्षः सत्पुक्तिर्वी एतादृशसामग्रीसत्वाद्गुहाप्रसादं करिष्यतीति
 भावः १८ उदयतीति. कोपातिलिङ्गविपरिणामेन तज्जाहाव्यप्यन्वेति. कापिलजा
 किञ्चिद्विषयाण्यपीत्यर्थः एवमग्रेपि वकुलमुकुलाएव कोशाः सर्वसोरां ध्यनिधा
 नत्वात्. तद्वत्कोमलां तन्नीडात्माहितस्यासह्यत्वादिति भावः शठएवेति एव कोरां
 तर्भवतीत्युतरं योज्यः अतर्भवत्येव तत्त्वतं त्रत्यर्थः अयोगव्यवधेदार्थश्चैव
 कारः शठपदमनुकूलतिरिक्तपरं इत्यपि कश्चित्. एतेन दक्षिणस्यापि मानित्वा
 दिसंभावतेन शठरावेत्यसंगतमित्यपास्तं. सरवीजायकां प्रत्याह. वाद्येति वाद्येति

बाह्य एवाशयो न त्वाभ्यंतरस्तदर्थो ननु शान्तः प्रातः प्रातः कालिकं अहमधुमै
 वागमिष्यामीति तव वचः केवलं बाह्याशयमात्रप्रधानं तथा विधकार्यादर्शनेन
 आंतरस्यान्यादृशत्वादिति भावः तव मनः वज्रसदृशं यतो नुरक्तांतव विरहेण ह
 शीमवस्थां गमितामपि यत्प्रतारयसीति भावः एवं च परपीगज्ञानविधुरस्य पूर्व
 वचनवदिदानीं तनमप्यलीकमिति व्यज्यते इति इमां नायिकाया च भत्वा विन
 येनायिकाविषयकसांत्वनं अपास्य अर्थान्नायके व्याजात्कपरात् एवं च
 शठत्वं ह्यन्यते बहिः केलिसदनादित्यादिः परिहृतात्तापे न केवलं नावदेव अ
 पितु वातविलो अनेपिन केवलं विलोकनत्यागः संमुखतापि नेत्याहः विवक्षान
 न परिवर्तितास्ये एवं चैतादृशस्य व्याजान्निर्गमने कुपितत्वमावेदयति प्राणे

शेः एवेव तथा विधिविलोकनोचिता व्यज्यते. प्रस्थिने गंतुमुद्यतो सति र्दृष्टवा
 आत्र प्रवणा तस्यानेनाभिमानित्वमावेद्यते. वामश्रुवः सुंदरश्रुवः क्रपणीदी
 नाः विरहकातयेति भावः ८ तम इति. तमो व्याप्ते दिग्भागे सति रात्रिकाले निर्ग
 तायास्तवेत्यन्वयः अहमेव सहाय इत्याशयः १० कान्त इति. कनकजेवीरस्य क
 रेग्रहो नरति प्रार्थता ह्यस्यते. भानौ विंदुदानेन तस्य स्यात्स्ते विधुरयेवा तत्प्राभ इति
 व्यज्यते. ११ कुरु इति वचसि अमृतत्वेन दौलभ्यमपि द्योवयतानायाः
 कुलवधूत्वं द्योतनादस्य पतित्वं. सूक्ष्मत्वेन मणालता मध्यस्येव त्मति मार्गे.
 मयि व्याजाल्. नायिकायाः उपसमापसेत्यागत्य वर्तमाने सति मिगूढहासको
 तियथा तथा मनोहारि र्दृष्टिभ्रमेः किमपि लोकोत्तरं अन्यजनानभिज्ञेयं च. १३

अधतेति. उन्नतत्वं च वनादाने योग्यत्वं व्यंजयति. अधतेत्यादिनास्तन
 योस्फुरताः ग्रहणयोग्यता च अवच्छेदेन सदा प्रसन्नत्वं प्रकरणास्येनौ
 वृग्रहणसौकर्म १४ प्रत्येति. प्रत्यग्रहेतुप्रकाराः वाक्करादादिरच
 नाप्रकाशः कृतास्तत उदा मनातिशयाप्युप्यव्याजं प्राप्य निर्जनं वनं प्रति
 गतस्याद्यन्वयः अयं मकार्यक्षम इति व्यंग्यं १५ तेभेद इति. उत्कादय
 इत्यर्थः स्वभावानेव दर्शयति. अनुकूलत्व इति. अयं भावः नायकस्योक्ता
 दिभेदवत्वे तुल्यपुष्पाखंडितादिभेदानामप्यायतौ अनौचित्याय त्पारसभंगा
 पत्तेः वस्तुतोयभेदे सति मानौचित्यं तभेदसत्त्वेपिन दतिरित्याहुः व्यवस्थाया
 मिति. व्यवस्थाकालोक्रमः दार्वमेवागत्य स्थितिर्वानर्मणि. क्रीडायांससत्ति

51

११

५१

वः प्रधानः सहाय इत्यर्थः कोयं कोपविधिः वयानायकापराधकल्पन
 याः करुणा गर्भे यस्य तादृशं वचो देहि. येन पायूषद्रवे वापी जायतां अम
 तस्यैव वदनास्तुतेः वदनकमलनिर्गतपरिमलैः पृथिवीचसुगंधा जाय
 तां वा इत्यथवा. आस्तां कोपः स्फुर्यात् नायकदर्शनोत्सुकं इदं प्रत्यक्ष
 पश्यमानं धिक्कृतं नेत्रं व्यावर्तयंती वयापराधगनुनारज्वाक्लमिव वलात्प
 रावर्तयंती. एवं च कोपोपितव महापुण्यशालिनि कस्मिंश्चिद्देवस्त्वामत्वे
 न गृहीत इति सोऽप्यस्माकमनुकलताद्योतक एवेति भावः कामहं त्रेति.
 तं त्रं प्रधाने सिद्धं त इति विष्णुः आमात इति. कुमुदेश्वरं च द्रुतनामारसश्च
 सर्वेश्वरः प्राणत्वात् शीतमंदसुरभीत्वेन वशीकारकत्वाद्वा नन्नामकरस

५१

श्वभैरवः दुःखदः तन्नामरसश्च प्राणेश्वरो दयितः तन्नामकरसश्च सिद्धे
 रसो ये स्ते आलंबनो दीपनविभावत्वादिति भावः अनवघउत्सवो यस्मात्
 तेनात्मानं तत्संयोगोत्तरं मन्वानस्त्रिषितोस्मीत्युक्त्वा सरोवरं प्रतिजगामे
 त्पर्यः आनीयेति कुचकंचुकेति कुचपरमधिकं कंचुकेनायकसंवधि
 त्वद्योतनायवा कुक्कुटकंठे तत्र कंठपदमदमधिकं तरुणत्वेन स्वरदे
 र्घ्यं एवं च प्रातःकालज्ञानेनायिकातिषेधवाक्पादिप्रतिबंधेन नायक
 साहाय्यकरणमिति भावः १९ भेद इति स्वरभंगश्च श्रुत्वेदवेयं शुविवर्णता
 रोमांचप्रलयस्तंभाः क्रमेण निनिर्दिष्टाः लीने वाच्यज्ञानमन्यंकटाक्षादिकृत
 नेत्रभ्रोभाया अलस्यमभावः तेन स्तंभ एवोपयाद्यतेः नयनशोभयोस्यगन

कारीति दृग्जलविशेषणमिति कश्चित् २० संयोगइति विप्रलंभात्पत्वे सति
 रतिप्रकृतित्वं संयोगत्वे संयोगत्वं संगमप्रत्याशा कालो नत्वे सति स्वाधी
 नसंगमाभावविशेषरतिप्रकृतित्वं विप्रलंभत्वे सत्यां तोपादानाद्यनोरन्य
 तरस्मिन्मतेन सः स्वाधीनत्वोपादानादेकदेशस्य योरपि गुरुलज्जादितो
 रतिप्रतिबंधे विप्रलंभ एव विदेशस्य योरपि इती प्रेषणादौ संभोग एवेत्या
 रुः रतिः इयं ममेत्याद्याकारज्ञानरूपा प्रीतिः संगमेष्वाहयोऽभिलाषो वा
 वियतीति जलदः केषापाशः विमतिं अंतरिक्षे चंचलो भवति पुनस्वलित ए
 ष संवद्धो भवति तेन विपरीततटतो द्रव्यं विधुर्मुखं चेष्टते च वनौ तस्मात्
 यद्वा वियतिमध्ये इति मुखं चलति सवलति च अमाधिकादप्यत्र योज्यं

मानं अन्यत्र युनक्ति यद्वा विधुञ्जं द्राव्यं भूषणं स्वलतिकपोतः कंठः ते
 नमणितं ताकारकाततिः केशपाशस्य पुष्पावलिः अमरवाहिन्या वा विर्मु
 क्ताहारः २१ तस्यामिति चेजसो गुरुत्वं सर्वेन्द्रियज्ज्ञेत्वा न यने तेजसत्वा
 दुरुत्वाभावः एवं च मच्चैतस्तस्यामेव लीनं न यनमपि तामेवावलोकयि
 तुं शतस्ततो भूमतीति न मेन्यत्सुखारुमिति व्यज्यते २३ मयेति कलकंठः
 चिकः मधोर्षसंतस्य कुर्वात संभावताया लिङ् एवं चैवं विधचेष्टानदर्श
 नाद्युपायः स्यादिति चिंता व्यज्यते २४ राम इति चकितो व्याकुलः वाता
 वर्त्ता वात्या एव च स्रदुःस्वप्रकटनेन ह्मणस्यातिदुःखं भविष्यतीति तद्गोप
 यसीता स्मृतिजन्य संताप व्याकुल एवास्ति इति भावः २५ स्पर्श इति स्पर्शो वा

हणसमयपदानिसुखातिशयजनकत्वेनहयंति. इतिरस्पर्शाद्यधिकत्व
 व्यंजयति. २६ गरलेति. वारिजवारणइतिपाठः वारणोवारकः गजश्व. अति
 निःकरुणइत्यर्थः धारणइतिपाठेकरुणत्यक्तुमशक्वेतिभावः तेनहृदयस्यनि
 शुद्धत्वकरणेपितदभावोव्यज्यतइत्याहुः तत्त्वज्ञानजस्यस्यतत्त्ववारणपका
 मत्के शोत्सादिः प्रियाजितः प्रियाविषयकः कात्यनिकः कल्पनानियुक्तः अ
 दीति. नदन्त्याविषयकतयनादिव्यापाराणंतद्विरहेकेनोपायेनविवर्तोभवि
 ष्यतीतिभावः २८ औसुखं कालासहिष्णुता. मनोविपर्ययोमनोव्याकुल
 ता. प्रतिफलमिति. प्रतिविवंस्पृशतिअनुनयार्थमितिभावः २९ किंरेविधोइ
 ति. रेइतिसंवोधनं नीचत्वं व्यजयति. तच्चप्रियाननसाम्परावनिबंधनेर्ष्याया.

किं दृश्यसि. गर्वयसे. अहंतस्ममइति किं गर्वाय सेयतो मगदृशो मुखमद्वि
 तीयं न मे यो यमान रहितं. हे कंदुर्य. त्वंच किं दृश्यसि. मदायुधपुष्पमृतस
 तोपातितव किमथो वदर्पः यतस्तद्गं बुजमन्यवः त्वदायुधकुसुमेभ्योभ्यदेव
 अतो न तवापि गर्व उचित इति भावः किंच हे भ्रंग त्वं किं जांकारमावहसि गर्वाद
 ति भावः इदमप्यनुचितं यतस्तव शब्द साम्येति तादृशी तनुर्न. नः कर्माणि धि
 कया तीक्ष्णनायिकादर्शनप्रतिबंधकानि तदेवाह. कृपुनरिति. ३० रोगादि
 जन्म कार्ष्यादिवारणाय मनेत्यादि. यथा मदनस्य कोदंडं विशिरवावाणम
 नोति वसति वर्तते. तथा तस्या अपि कोदंडस्यानीया भ्रूवत्नी विशिरवस्थाने
 नयनो चलंते तव मनसि वा सप्रवर्तते. तेन प्रकारेण तयोः कामकामिन्योः

क्षणसमयपदानि सुखातिशयजनकत्वेन लक्ष्यंति. इति रस्य शीघ्रधिकत्व
 व्यंजयति. २६ गरलेति. वारिजवारण इति पाठः. वारणो वारकः गजश्च. अति
 निःकरुण इत्यर्थः. धारण इति पाठे करुणस्य कृमशक्वेति भावः. तेन हृदयस्य नि
 शुद्धत्वकरणे पितृदभावो व्यज्यत इत्याहुः. तत्त्वज्ञानजन्यस्य तत्त्ववारणपका
 मत्के शोभादिः प्रियाञ्जितः प्रियाविषयकः काव्यनिकः कल्पनानि युक्तः अ
 दीति. नदन्त्याविषयकनयनादिव्यापाराणां तद्विरहे केनोपायेन विवर्तो भवि
 ष्यतीति भावः. २८ औत्सुक्यं कालासहिष्णुता. मनोविपर्ययोऽमनोव्याकुल
 ता. प्रतिफलमिति. प्रतिविवं स्पृशति अनुनयार्थमिति भावः. २९ किं रे विधोऽ
 ति. रे इति संबोधनं नीचत्वं व्यजयति. तच्च प्रियाननसाम्पारवं निबन्धने र्व्याया.

किं दृश्यसि. गर्वयसे. अहंतस्ममइति किं गर्वायसेयतोमगदृशोमुखमद्वि
 तीयंउमेयोयमानरहितं. हेकंदुर्य. त्वंचकिं दृश्यसि. मदायुधपुष्पसमूतस
 तोपातितवकिमथोवदर्पः यतस्तद्गंजुजमन्यवः त्वदायुधकुसुमेभ्योभ्यदेव
 अतो न तवापि गर्व उचित इति भावः किंच हे भंग त्वं किं जांकारमावहसि गर्वादि
 ति भावः इदमप्यनुचितं यतस्तव शब्द साम्येति तादृशी तनुर्न. नः कर्माणिधि
 कयातीदृशनायिकादर्शनप्रतिबंधकानितदेवाह. कृपुनरिति. ३० रोगादि
 जन्मकाश्यादिवारणायमनेत्यादि. यथा मदनस्य कोदंडं विशिखावाणाम
 नोतिवसतिर्वर्तते. तथा तस्या अपि कोदंडस्यानीयाभूवत्नीविशिखस्थाने
 नयनोचलंतेतवमनसिवासिवावर्तते. तेन प्रकारेण तयोः कामकामिन्योः

साम्यविधौ प्रभवतिसति. यथा सां. नायिका क्रमात्तनुतां दधाना अतनुताम
 नंगतां शरीर राहित्यनप्राप्नोति तथा स्निस्वतां तस्यां मदनसाम्यमात्रेण तैतस्यां
 कोपकरणमनुचितं यत एवं सति स्वरूपहानिरेव संपद्यते इति व्यज्यते. किंचा
 स्तसाम्यमसहमानो मदनस्तत्प्राणापहारो धममधिकरिष्यतीति च. स्वामिनि
 त्यनेन स्वातेन चोपदेशात् न ह त्वप्राप्य नौचित्यानि व्यज्यते ३१ पाणिरिति. नि. कं
 पमानां शुक्लत्वनप्राणां कंठे स्थिति रावेद्यते. निष्प्रलतारकत्वं कदाहा
 दभावात्. निस्तोऽवत्वेन विलासाभावः कोपि सूक्ष्मतयाऽनिर्वचनीयः ३२
 मुक्ताहाररमिति. गिरित्वेन दस्युसंचारयोग्यता. वकुलो वंजुलः एवं वा स्वव
 स्त्वपहारकः केवल हृदयापहारी विलक्षणो यंचौर इति घोस्यते. ३३ नावीमि

ति. बालात्वेन भूमयोग्यता. वीहारः क्रीडा विहारशंका प्रकारमाह नीवीहरे
 त्याहिना ३४ भ्वेतञ्चलना व्याकुलता. विषयांतरेष्वा मितियावत्. प्रिय।
 सखित्वेन मदुक्तमवश्यं विधेयमिति व्यज्यते प्रियदर्शनोद्युतां भ्रातर्निमेष
 त्वेदृशो मुच. दर्शने त्वमंतरायो मा भूदित्यर्थः भगवन्काम. भगवत्वेन ज्ञमायो
 ग्यता. क्षम्यतां. मनसो वधारणार्थमिति भावः बर्हमपूरयिष्यं सोयं प्रसिद्धविभ
 वः एवं स्फुरणाय दर्शनत्वं दामोदरत्वेन व्यसनशालिना. तेन दुर्लभत्वं लोच
 नविषयो भवतु. ३६ स्पंदसंदोहः प्रस्नवसारसंग्रहः तेन सुंदरी. तद्वतीचा।
 सो सुंदरीति वा ३७ पद्येनेत्येकत्वमविवक्षितं. ग्रंथ एव ७॥ ॥ इति श्रीका
 लोपनाम कश्चिबभट्टसुतनागेशभट्टकृतोरसमंजरी प्रकाशः समाप्तः ॥ छ॥

54

105

५४

साम्यविधौ प्रभवतिसति यथा सां नायिका क्रमात्तनुतां दधाना अतनुताम
 नंगतां शरीर राहित्यनप्राप्नोति तथा स्त्रिस्वतां तस्यां मदनसाम्यमात्रेण तैतस्यां
 कोपकरणमनुचितं यत एवं सति स्वरूपहानिरेव संपद्यते इति व्यज्यते किंचा
 त्साम्यमसहमानो मदनस्तस्याणापहारो धममधिकरिष्यतीति च स्वामिनि
 त्यनेन स्वातंत्र्योपदेशात् न ह त्वप्रार्थनौचित्यानि व्यज्यंते ३१ पाणिरिति नि कं
 पमानां शुक्लत्वनप्राणा नां कंठे स्थिति रावेद्यते निष्फलतारकत्वं कदाचि
 द्दभावात् निस्तोऽवत्वेन विलासाभावः कोपि सूक्ष्मतयाऽनिर्वचनीयः ३२
 मुक्ताहाररमिति गिरित्वेन दस्यु संचारयोग्यता वकुलो वंजुलः एवं वा स्वव
 स्त्वपहारकः केवल हृदयापहारी विलक्षणो यंचौर इति घोष्यते ३३ नावीमि

५४

ति. बालात्वेन भूययोग्यता. वीहारः क्रीडा विहारशंकाप्रकारमाहूनी वीहरे
 त्याहिना ३४ भ्वेतज्ज्वलता व्याकुलता. विषयांतरेष्वा मितियावत्. प्रिय
 सत्त्वित्वेन मनुक्तमवश्यं विधेयमिति व्यज्यते प्रियदर्शनेनोद्युतां भ्रातर्निमेष
 त्वेदृशो मुच. दर्शनेन त्वमंतरा यो मा भूदित्यर्थः भगवन्काम. भगवत्वेन ज्ञमायो
 ग्यता. ज्ञम्पता. मनसोवधारणार्थमिति भावः बर्हमपूरयिष्यं सोयं प्रसिद्धविभ
 वः एवं स्फुरणाय दर्शनत्वं दामोदरत्वेन व्यसनशालिना. तेन दुर्लभत्वं लोच
 नविषयो भवतु. ३६ स्पंदसंदोहः प्रसन्नवसारसंग्रहः तेन सुंदरी. तद्वतीचा।
 सो सुंदरीति वा ३७ पद्येनेत्येकत्वमविवक्षितं. ग्रंथ एष ७॥ ॥ इति श्रीका
 लोचनामकशिवभट्टसुतनागेशभट्टकृतोरसमंजरी प्रकाशः समाप्तः ॥ ॥

54

105

५४

साम्यविधौ प्रभवतिसति यथासां नायिकाक्रमात्तनुतोदधानाञ्चतनुताम
 नंगतोशरीरराहित्यनप्राप्नोति तथास्त्रिस्वतांतस्योमदनसाम्यमात्रेणैतस्य
 कोपकरणमनुचितं यतएवं सतिस्वरूपहानिरेव संपद्यते इति व्यज्यते किंचा
 त्साम्यमसहमानोमदनस्तस्याण्यपहारो धममधिकरिष्यतीति च स्वामिनि
 त्यनेन स्वातंत्र्योपदेशात्तर्ह्यप्रार्थनौचित्यानि व्यज्यते ३१ पाणिरिति नि कं
 पमानांशुकत्वनप्राणां कंठे स्थितिगवेद्यते निष्फलतारकत्वं कदाह्य
 द्यभावात् निस्तोडवत्वेन विलासाभावः कोपिसूक्ष्मतयाऽनिर्वचनीयः ३२
 मुक्ताहाररमिति गिरित्वेन दस्युसंचारयोग्यता वकुलोवंजुलः एवं वास्वव
 त्वपहारकः केवलहृदयापहारी विलक्षणोयंचौर इति धोत्यते ३३ नावीमि

५४

ति. बालात्वेन भूषणयोग्यता. वीहारः क्रीडा विहारशंकाप्रकारमाहूनी वीहरे
 त्याहिना ३४ भवेत्तज्ज्वलनो व्याकुलतां. विषयांतरेष्वा मितियावत्. प्रियः
 सत्त्वित्वेन मनुक्तमवश्यं विधेयमिति व्यज्यते प्रियदर्शनोद्युक्तां भ्रातर्निमेष
 त्वेदृशो मुच. दर्शने त्वमंतरायो मा भूदित्यर्थः भगवन्काम. भगवत्वेन ज्ञमायो
 ग्यता. क्षम्यता. मनसो वधारणार्थमिति भावः बर्हमपूरयिष्यं सोयं प्रसिद्धविभ
 वः एवं स्फुरणाय दर्शनत्वं दामोदरत्वेन व्यसनशालिना. तेन दुर्लभत्वं. लोच
 नविषयो भवतु. ३६ स्पेदसंदोहः प्रस्नवसारसंग्रहः तेन सुंदरी. तद्वतीचा।
 सो सुंदरीति वा ३७ यद्येतेत्येकत्वमविवक्षितं. ग्रंथ एष ७॥ ॥ इति श्रीका
 लोचनामकशिवभट्टसुतनागेशभट्टकृतोरसमंजरी प्रकाशः समाप्तः ॥ ६॥

सह्युक्त

सहस्र

33

اس وقت سوا

دیر اعلیٰ میں 30 صحت کے لینڈر 45: یہی لیڈر اڈہ

P. U. L.

Form 10

Date Loaned

This book was taken from the Library
on the date last marked.

It can be retained for the period per-
mitted by the rules governing the class of
your membership.

A fine of one anna will be charged for
each day the volume is kept overtime.

Form 20

PANJAB UNIVERSITY LIBRARY

1. Books may be retained for period not exceeding one month by Fellows, Members of the Faculties and Teachers of the University and Colleges and for not more than two weeks by other classes of members.
2. Books may be renewed on request at the discretion of the Librarian. This privilege does not apply to books issued with special permission of the Librarian, as well as periodicals.
3. In case the loan of the book is not renewed, failure to return the book in time will render the borrower to a fine from the date when book was due.
4. Dog-eared the pages of a book, marking or writing therein with ink or pencil, tearing or taking out pages, or otherwise damaging it will constitute an injury to a book.
5. Any such injury to a book is a serious offence. Unless the borrower points out the injury at the time of borrowing the book, he shall be required to replace the book or pay its price.

Help to keep the book fresh and clean.

